BIBLIA ÉS GYÜLEKEZET

2020. április | A Biblia Szövetség Egyesület folyóirata | XXXII. évfolyam 1. szám

Ára: 400,- Ft

A szexuáletikáról

„Megteremtette tehát Isten az embert a maga képére; Isten a maga képére és hasonlóságára teremtette: férfiúvá és asszonnyá teremtette őket.”

(1Mózes 1,27)

A Biblia Szövetség Egyesület állásfoglalása a koronavírus-járvány kapcsán

Magyar honfitársainkat emlékeztetjük arra, hogy a Biblia szerint semmi nem történik véletlenül, hanem minden – így ez a mostani járvány is – a személyes, végtelen Isten kezéből származik! *„Vajon lehet-e baj a városban, amit nem az Úr szerezne?” (Ámós könyve 3,6)* (Heidelbergi Káté 27. kérdés-felelet).

– Emlékeztetünk arra, hogy Isten, a megoldó képességünket meghaladó nehézségekkel annak felismerésére int bennünket, hogy nem vagyunk végtelen istenek, hanem csak véges emberek! Így magunkat megalázva ismerjük el emberségünket! Egyúttal megbánva alaptalan istenkedésünket, hittel fogadjuk el megbocsátását – amiért Jézus Krisztus adta életét a keresztfán! Így, bűnbánattal és kesergéssel térjünk vissza hozzá, és kezdjünk Isten bibliai akarata szerint élni!

– Emlékeztetünk arra, hogy a Biblia Istene mindenható, és meghallgatja a benne bízók imádságát, és így dicsőíti meg nevét mindenki előtt! Ezért kérjük őt arra, hogy segítsen a kutatóknak e mostani betegség hatékony gyógyszerének megtalálásában, segítsen a gyógyításban közreműködő orvosoknak és ápolóknak! Adjon gyógyulást megbetegedett embertársainknak, adjon bölcsességet népünk vezetőinek a közjót szolgáló döntések meghozatalában! Imádkozzunk abban a tudatban, hogy *„igen hasznos az igaznak buzgó könyörgése!” (Jakab levele 5,16).*

– Emlékeztetünk arra, hogy a keresztyéneknek együtt kell szenvedniük a világgal – várva testünk megszabadítását minden betegségtől és a haláltól! Ám a betegségben és halál árnyékában is bizonyságot tehetünk arról a Jézusról, aki megváltott, erőt ad a szenvedések elviseléséhez, és végül üdvözít bennünket: *„Aki hisz a Fiúban, örök élete van; aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem Isten haragja marad rajta.” (János evangéliuma 3,36).*

– Emlékeztetünk arra, hogy mi, keresztyének *„nem a félelem Lelkét kaptuk, hanem az erőnek, szeretetnek, józanságnak Lelkét!” (2Timótheus 1,7)* Tehát ne engedjük, hogy a rettegés erőt vegyen rajtunk, hanem Istenben bízva legyünk békességben, a felebaráti szeretet bibliai parancsa értelmében igyekezzünk családtagjaink s minden embertársunk egészségét megóvni, és mindenkit békességre inteni!

– Emlékeztetünk arra, hogy a Biblia szerint minden *„felsőbb hatalmasság”* Istentől származik, ezért mindenkinek engedelmeskednie kell a felsőbb hatalom rendelkezéseinek! *(Római levél 13,1)* Jelenleg Magyarország Kormánya Operatív Törzsének minden óvintézkedését és rendelkezését fokozott odafigyeléssel tartsuk be!

– Emlékeztetünk Jézus ígéretére: *„Bizony, hamar eljövök!” (Jelenések könyve 22,20).* Eszerint Jézus Krisztus egy váratlan időpontban visszatér a földre, megítéli ezt a világot, de új világot teremt, ahol *„halál nem lesz többé, sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúlnak.” (Jelenések könyve 21,4).* Éljünk a megpróbáltatás sötét napjaiban is e reménység vigasztaló fényében! Legyünk „minden viszontagságban tűrők… A jövőt illetőleg pedig a mi hűséges Istenünk és Atyánk iránt legyünk jó reménységben afelől, hogy szeretetétől semmi nem szakíthat el bennünket!” (Heidelbergi Káté 28. kérdés-felelet).

„Ország, ország, ország! Hallgass az Úr szavára!”
(Jeremiás könyve 22,29)

Biblia Szövetség Egyesület Elnöksége

AZ IGAZSÁG, AMIT SEMMI NEM ÍR FELÜL

„Azt mondja szívében a bolond: Nincs Isten. Megromlottak, utálatosságot cselekedtek, nincs, aki jót cselekedjék." *(Zsoltárok 14,1)*

Szeretettel köszöntjük ezévi első lapszámunk olvasóit! Ahogy a tavalyi évben, úgy idén is gyakorlati életünkhöz szorosan kapcsolódó témakörrel foglalkozunk: időszerű etikai kérdéseket szeretnénk körüljárni – első számunkban szexuáletikai problémákat érintve.

Tudatában vagyunk, hogy egy olyan társadalomban élünk, amelynek többsége a személyes, végtelen Istent halottá, az egyes embert pedig istenné nyilvánította. Ezt a döntést az abszolút, totális szabadságba vezető lépésként ünnepelték és ünneplik. Ámde ennek a döntésnek le kellett és kell vonni erkölcsi konzekvenciáit: az etika elvesztette objektív és abszolút alapját.

Az Isten személyének pótlására az ember megpróbál az erkölcsnek valamilyen végső vonatkoztatási pontot találni. Valaki azt mondja: az egyes ember határozza meg önmagának, hogy mi a jó! Mások szerint: legyen vonatkoztatási pont a »demokratikus« többség, s ez határozza meg a jót, amit a kisebbség kénytelen elfogadni. Végül vannak, akik azt kívánják: legyen vonatkoztatási pont egy ateista kulturális elit réteg, s mondják meg ők, mi a jó! Ámde egyik ötlet súlyosabb problémákat és kérdéseket vet fel, mint a másik.

Ebben az erkölcsi relativizmusban talál minket a lélegzetelállító technológiai fejlődés, vagy a neoliberalizmus-kultúrmarxizmus által felvetett, sürgős választ igénylő etikai kérdések tömege. Szembe kell nézni a mesterséges megtermékenyítés, abortusz, embrió-felhasználás, ill. -kísérletek, a béranyaság, euthanázia, transzhumanizmus, génsebészet, genderelmélet, LMBTQ és egyebek által felvetett etikai kérdésekkel. Erkölcsi irányt kellene mutatni, mielőtt ránk tör a „szép új világ"! Csakhogy, mivel nincs az erkölcsnek abszolút alapja, ezért lehetetlenségnek tűnik helyes erkölcsi útmutatás adni, ami különösen is nyomasztó a törvényhozó testületek számára.

Mi, ebben a relativizmustól szennyezett szellemi-erkölcsi klímában abból az egyszerű igazságból indulunk ki, hogy Isten él és az ember nem Isten! Őt nem ölheti meg senki, és önmagát sem teheti istenné senki. Bár sokan hihetnek abban, hogy sikerült Istennel leszámolni, s végre eljött az emberisten kora, ez egy sátáni hazugságba vetett tévhit. Az igazság – vagyis valóság – az, hogy Isten él, az ember pedig csak ember! Jézus ezt mondta Istenről: „Senki sem jó, csak egyedül Isten" (Lk 18,19). Az egyedül jó Isten, az istenember Jézus Krisztusban és a Bibliában örök érvényűen kijelentette nekünk, hogy mi a jó. Ezért ebből a forrásból – értelmesen gondolkodva – megismerhetjük a végső, abszolút jót, akihez s amihez mindent viszonyíthatunk. Akihez és amihez tarthatjuk magunkat.

A híres istenfélő festőt, Paul Robertet, valamivel 1900 előtt a svájci szövetségi bíróság épületének díszítésére kérték fel. Az épület díszlépcsőjénél látható festményének címe: „Az igazságosság oktatja a bírákat". A kép előterében pereskedő emberek láthatók, felettük pedig a bíró. A képen szerepel Justitia is, az igazság-igazságosság római istenasszonya. A festményen – eltérve általános ábrázolásától – Justitia szeme nincs bekötve és kardja nem felfelé, hanem a föld felé mutat, mégpedig egy könyvre, amin ez a felirat olvasható: „Isten Igéje".

Jézus Krisztus tegnap, ma és örökké ugyanaz! Az Isten igéje pedig örök érvényű igazságot tanít nekünk, nem csak hittani, hanem erkölcsi kérdésekben is. Azt az igazságot, amit se idő, se fejlődés felül nem írhat, elavulttá nem tehet. Bátran valljuk, hogy Isten Igéje az egyedüli alap, amin állva eligazodhatunk az erkölcsi kérdések útvesztőjében, és amire ügyelve a törvényhozók is helyes és a közjót, a szabadságot és rendet előmozdító törvényeket alkothatnak. Aki a Szentíráshoz, mint Isten szavához alkalmazkodik, az áldottan él a rendben és szabadságban. Akinek ez nem kell: az biztosan elvész.

Sipos Ete Zoltán */ Szeged*

A TEREMTÉSI REND

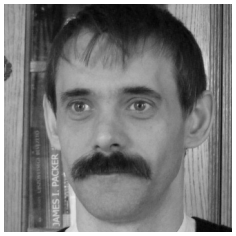

„Jóllehet, korunk felfogása elvi és gyakorlati módon is szembeszáll a monogám házasság bibliai eszméjével és gyakorlatával, mégis hangsúlyoznunk kell, hogy a férfi és nő életre szóló kizárólagos életközössége Isten teremtési rendje."

Megváltónkat a válásról kérdezték. Jézus figyelemreméltó választ adott a modern kérdésre: *„Amit azért Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza"* (Mt 19,6). Mire alapozta Jézus ezt a tanítását? Honnan vont le ilyen határozott következtetést a házasság és a válás kérdésében? Jézus Mózes első könyvére, azaz Isten teremtő munkájára utalt (1Móz 1,27 és 2,24). A kérdésre adott válasza szerint Isten teremtő munkája, és az arról szóló ószövetségi szent szöveg határozza meg és jelöli ki az emberi élet alapvető szerkezetét, így a férfi és nő kapcsolatát is.

A teremtésről szóló bibliai beszámoló szerint a világ, amelyben élünk, nem értelmetlen, meghatározatlan szerkezet, amelynek mi emberek határozzuk meg a tartalmát és rendjét, hanem Isten a teremtéssel már meghatározta azt. Isten tekintélye azt jelenti, hogy ő határozza meg a valóságot: amit ő kimond, az létezik, az van, az valódi. Isten tekintélye,

akarata, szava határozta meg a teremtett világon belüli szerkezeteket, állandókat, kapcsolatokat, viszonyrendszert és törvényszerűségeket is. Mózes első könyvének leírása a teremtésről az Isten által létrehozott rendezett világot mutat be.

Az Isten tekintélye által meghatározott, értelmesen elrendezett világ elképzelése szöges ellentétben áll az önmagát véletlen (ősrobbanás) által létrehozó, önmagában értelmetlen világ felfogásával. Ahogyan az előbbiben Isten tekintélye, akarata és szava határoz meg mindent, úgy az utóbbiban az ember képzeli önmagát a valóság meghatározójának. Arra az elképzelésre, amelyben „a világ fejlődését semmi nem irányítja, és kizárólag véletlen dolgok jönnek létre, semmilyen etika nem tud alapozni. A biológia minden életet és az élet minden funkcióját úgy magyarázza, mint ami értelem és cél nélkül jött létre. Az emberi tudatot is az önmagában teremtő világegyetem termékeként fogja fel, és ezzel együtt az emberiség minden kulturális vívmányát is. Az etika, mint az emberi szellem tevékenysége eszerint az anyag terméke lenne."[1] Jegyezzük meg, hogy az ősrobbanásból kiinduló, évmilliárdos véletlenek evolúciója alapján, a 30 trillió (a 3-as számot 13 nulla követi) és mintegy 200 fajta sejtből kialakult, és harmonikusan együttműködő emberi biológiai rendszer keletkezéselméletének elfogadása a bibliai intelligens teremtés keresztyén hitéhez képest vakmerően nagy hit. Éppen azért vakmerő, mert egyébként bárhová pillantunk, mindenütt Isten teremtő munkájának szép rendje köszönt reánk, még az ember lázadásának pusztító, romboló hatásai ellenére is.

A TEREMTÉS RENDJE

Amikor Jézus Krisztust kortársai a válásról kérdezték, ő a legtermészetesebben utalt arra a rendre, amelyet Isten e kapcsolatra nézve a teremtésben határozott meg: *„a teremtő kezdettől fogva férfivá és asszonnyá teremtette őket"* (Mt 19,4; az 1Móz 1,27-t idézve). Jézus szemében a valóságot az emberre nézve is Isten teremtő tekintélye, akarata és szava határozza meg. Az ember az, aminek Isten alkotta, azaz férfi és nő! A kettő között nincs értékrendi, de igenis van funkcionális különbség. A férfi és a nő a teremtésből adódóan egyenlő, de különböző. A különbség tükröződik a férfi és nő biológiai, nemi különbségeiben is.

A férfi és nő viszonya, kapcsolata is az, aminek Isten határozta meg, azaz a házasság! Isten a teremtésről szólva Mózes első könyvében részletes kijelentést ad az ember teremtéséről. Ezt idézte fel, és erősítette meg Jézus Krisztus, amikor a válással kapcsolatban így szólt: „Amit azért Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza". Jézus ezzel Isten tekintélyét és teremtési rendjét akarta elismertetni azokkal a kérdezőkkel, akik maguk is biztosan ismerték Mózes első könyvének idézett szakaszát: „Nem olvastátok,…?"

Füle Lajos

Egyek legyetek!

E fel-nem ismert lehetőség
ítéletünk, megméretésünk.
Családnyi vagy gyülekezetnyi,
városnyi vagy nemzetnyi létben,
világnyi egybetartozásban
örök hiányjel.
Mint jéghegyek úszunk el egymás
mellett, noha megváltásunknak
óceánja szeretve ringat,
mióta és mindannyiunkat...
VALAKI vár, vérrel fedez be,
s távolodunk széttöredezve...

Jóllehet, korunk felfogása elvi és gyakorlati módon is szembeszáll a monogám házasság bibliai eszméjével és gyakorlatával, mégis hangsúlyoznunk kell, hogy a férfi és nő életre szóló kizárólagos életközössége Isten teremtési rendje. Isten teremtő munkája alapján „az ember nem csak férfiúvá vagy csak asszonnyá, hanem férfiúvá és asszonnyá teremtetett (Gen 1,27), tehát az egyférjűség, ill. egyfeleségűség az egyetlen természetes házasságforma, és a teremtés rendje szerint nem hárman, vagy többen, hanem csak ketten lehetnek egy testté.

…a házasság, mint isteni ordinancia (rend), nem a keresztyénség találmánya, mintha Krisztus eljöveteléig nem lett volna igazi házasság a világon, hanem teremtésbeli ordinancia, monogám jellegű és az ember számára egyedül ez a természetes állapot."[2]

Bernhard Kaiser hangsúlyozza: „A házasságot egy férfi és egy nő kölcsönös egyetértésen alapuló élethosszig tartó partneri viszonya határozza meg. Tény, hogy az ember vagy férfinek, vagy nőnek teremtetik és, hogy egy ember szingli-státusza „nem jó" (1Móz 2,18). Normális esetben az ember szereti a házastársát és tudja, hogy hűségesnek kell hozzá lennie és ugyanezt várja el tőle is."[3]

A teremtés aktusában Isten tekintélye nem csak az ember létezését és kapcsolatát, de e létezés és kapcsolat célját is meghatározta. Ha az a kérdésünk, hogy mire is jó, mire való az ember, mint férfi és nő, akkor erre a Szentírásban Isten a leggazdagabb és legmagasztosabb választ adja számunkra: *„Megteremtette tehát Isten az embert a maga képére; Isten a maga képére és hasonlóságára teremtette: férfiúvá és asszonnyá teremtette őket. Megáldotta őket Isten, és ezt mondta nekik: Szaporodjatok és sokasodjatok, töltsétek be a földet, és hajtsátok uralmatok alá! Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön csúszó-mászó mindenféle állaton!"* (1Móz 1,27-28).

1. Isten képmása

Isten az embert a maga képére és hasonlatosságára, azaz képviseletére teremtette. Az ember felelőssége és kiváltsága, hogy Isten szent és tökéletes akaratának megvalósulását és érvényesülését munkálja. Az ember elsődleges hivatása, hogy „teremtő Istenét igazán megismerje, szívből szeresse, és vele örökkétartó boldogságban élvén őt dicsérje és magasztalja."[4]

2. Szaporodás és sokasodás

A teremtés rendjéből következik, hogy emberi élet csak egy férfi és egy nő szeretetkapcsolatából foganhat meg. Minden egyes emberre igaz, hogy Isten teremtési rendje szerint egy édesapától és egy édesanyától származik. A szaporodás, az élet továbbadása követeli meg a gondoskodást, a nevelést, az igazság megismertetését és az igazi műveltség továbbadását a következő nemzedéknek.

3. Uralkodás

Az uralkodás, mint teremtési rend, az ember és a teremtett világ kapcsolatát határozza meg. Az ember Isten előtti felelőssége és kiváltsága, hogy a teremtett világgal, az Istentől kapott környezetével jó gazdaként élhet, és azt használhatja.

A keresztyén házasság különleges hivatása

A házasság a férfi és nő olyan élethosszig tartó kizárólagos szeretetkapcsolata, amelyet Isten szerkeszt egybe, ezért ember nem bonthatja fel. Ugyanakkor az Újszövetség a Jézus Krisztus követőinek házasságát szoros összefüggésbe állítja Krisztus és az ő egyháza kapcsolatával. Nemcsak arról van szó, hogy Isten Lelke a Szentírásban Krisztus és az ő üdvözített egyháza boldog menynyei találkozását a vőlegény és a menyasszony menyegzőjének képével szemlélteti, hanem arról is, hogy a földön élő keresztyének házasságában, legmagasztosabb kiváltságként kiábrázolódik Jézus Krisztus és az ő üdvözített egyházának szövetségi kapcsolata (Ef 5,21-33). A feleség férje iránti engedelmességében láthatóvá válik a szövetség egyik oldala, Krisztus egyházának szeretetből fakadó engedelmessége üdvözítő Ura iránt. A férj felesége iránti kizárólagos, elkötelezett szeretetében pedig tükröződik a szövetség másik oldala, Krisztus áldozatos, megszentelő szeretete népe iránt. A keresztyén férfi és nő házasságában nem a teremtés bűn által felforgatott és megrontott, hanem a Krisztus evangéliuma által visszaalakított, reformált szövetségi kapcsolat jelenik meg.

Mivel a házasság egy férfi és egy nő Istentől alkotott szövetségi kapcsolata, azt Jézus Krisztus szavai szerint nem lehet felbontani. A házassági szövetségben Isten a férjet és a feleséget egybeszerkeszti, ezért *„többé nem kettő, hanem egy test”* (Mt 19,6). A házassági elválás során az ember az Istentől rendelt és megalkotott szövetséget, az Istentől egybeszerkesztett egészet akarja semmissé tenni, újra különállónak tekinteni, a szövetséget megtörni, érvényteleníteni, az egységet pedig eltörni. A házassági válás emberi, evilági következményei is súlyosak és rombolóak, de Isten teremtési rendjét megismerve, számolnunk kell a szövetségszegés, és az Isten tekintélye, akarata és szava elleni lázadás, a felségsértés következményeivel és ítéletével is.

Isten teremtő munkájának, tekintélyének, akaratának megismerése arra sarkall minket, Krisztus reformált egyházának tagjait, hogy becsüljük nagyra, és becsüljük meg a házasságot. Meg kell tanulnunk megőrizni azt, amit Isten egybeszerkesztett, és senki ne gondolja, hogy Isten teremtési rendjét felrúghatja, a házassági szövetséget súlyos következmények nélkül megtörheti. Vigyázz hát a szívedre, kedves olvasó, és óvj minden általad ismert házasságot, mert nekünk „szeplőtelen és tiszta életet kell élnünk, akár a szent házasságban, akár azon kívül.”

*

Irodalom: **1.** Kaiser Bernhard, Keresztyén etika. Selye János Egyetem, Komárom, 2018. 40. o.; **2.** Sebestyén Jenő, Református etika. Iránytű Kiadó, Budapest-Gödöllő, 1993. 246. o.; **3.** Kaiser Bernhard, Keresztyén etika. Selye János Egyetem, Komárom, 2018, 95. o.; **4.** Heidelbergi Káté, 6. kérdés-felelet, Kálvin Kiadó, Budapest, 2016. 43. o.

Dr. Cs. Nagy János */ Pécel*

A TEREMTÉSI REND VÉDELME

„Az emberek ugyanis nem csak embertársaik vagy a környezet dolgai felé érzéketlenek, hanem a legnagyobb baj az, hogy mindenekelőtt Isten és az ő rendje iránt azok.”

Az utóbbi időben sokat hallhatjuk az „érzékenyítés” fogalmát. Hivatalosan *„érzékenyítésnek nevezhetjük mindazt a tudatos vagy tudattalan, tervezett vagy spontán befolyásolást, nevelést, mely attitűdalakító hatásával odafigyelésre, empátiára és a „normálistól”, vagy a megszokottól való eltérés elfogadására nevel”.*

Az „érzékenyítő csoportokban”, az „érzékenyítő tréningeken” egy-egy személy vagy csoport figyelmét hívják fel a legkülönbözőbb fontos életkérdésekre. Cél: az érzékenység fokozása az adott jelenség iránt. Például sok iskolában rendeznek környezetre érzékenyítő napot, „a madarak és fák napját”. Vagy, mivel a legtöbb egészséges ember, a mozgásban akadályozott, látássérült, hallássérült, értelmileg akadályozott, halmozottan sérült, autista stb. ember problémái iránt teljesen érzéketlen, és tudomást sem vesznek ezekről a problémákról, ezért érzékenyíteni kell őket ezen a téren is. Nos, az érzékenyítés azt célozza, hogy a hozzáálláson változtassunk. Az érzékenyítés legjobb módszere: „éld bele magad az ő helyzetébe, érezz együtt vele.” Így segítette pl. a vakok helyzetének jobb megértését a láthatatlan kiállítás. A készítők szerint ugyanis úgy tudod a legjobban átérezni mások problémáját, ha átéled, amit ők.

Bár az érzékenyítés legjobb és legfontosabb színtere a család, sajnos a legtöbb családban ez nem történik meg. Pedig a család a legmeghatározóbb a megfelelő értékrend, hozzáállás kialakításában, mivel a gyermekek legfőbb tanulási metódusa a megfigyelés és az utánzás, ezért fontos a család által mutatott megfelelő minta. Másodsorban ennek jó helyszíne kellene legyen a keresztyén gyülekezet, mivel az érzékenyítésnek a legfontosabb eleme annak lelki oldala.

Az emberek ugyanis nem csak embertársaik vagy a környezet dolgai felé érzéketlenek, hanem a legnagyobb baj az, hogy mindenekelőtt Isten és az ő rendje iránt azok. Ezért nekünk, keresztyén hívő embereknek és családoknak, a gyülekezeteknek, az egyháznak a világban, az Isten iránti érzékenyítés a feladatunk. A gyülekezetek minden megnyilvánulása (a hittanórák, egyházi alkalmak, táborok, családi napok) ezt kell, hogy szolgálja, hogy a lehető legérzékenyebbé, legfogékonyabbá tegye az embereket Isten dolgaira, a mennyei világ dolgaira, az Isten szerinti jó és rossz dolgaira.

Ez érvényes a szexualitás területén is. Sajnos az tapasztalható, hogy a magukat keresztyénnek vallók között is hatalmas e téren a bibliátlan erkölcstelenség, érzéketlenség, Isten szava iránti közömbösség és így az elvilágiasodott gondolkodásmód. Egy nem régiben magyar

nyelven is kiadott könyv[1] szerzője beszámol arról, ahogyan Amerikában a keresztyén iskolások vélekednek a szexualitás kérdéséről. Így ír: „… ha szóba kerül az orális szex a tizenéveseknél, nem is tekintik szexnek. Rengeteg mindent nem tekintenek szexnek." „Az orális szex az új jóéjt-puszi." „… nagyon fiatal, akár 12 éves középosztálybeli lányok szexelnek, akár hét férfival egy este, heti több alkalommal, hogy legyen pénzük vásárolgatni. … kultúránk arra neveli a lányokat, hogy azt gondolják: a szex „nem nagy ügy", és arra a figyelemfelkeltő viselkedésre, amely oda vezet, hogy egyes lányok pénzre, kábítószerre vagy ruhákra cserélik a szexet." Keresztyén fiatalok között is gyakorlat, hogy meggondolatlanul, önmagukról készített meztelen képeket küldözgetnek „szerelmüknek".

Sok keresztyén szülő, teljesen felelőtlenül, ráhagyja gyermekei tájékozódását szexuális téren a teljesen szekuláris közösségi médiára, nem foglalkozva annak teljes pornó fertőzöttségével. Ennek súlyos következményei vannak a keresztyén fiatalok között nem csak az USA-ban, de vegyük észre, hogy Magyarországon is.

Hogyan váltak, válnak érzéketlenné az emberek Isten rendje iránt? Sajnos ez nem döntés kérdése, hanem figyelmetlenségé, lelki lustaságé. Ahhoz, hogy lelkileg érzéketlenné váljon az ember, elég, ha figyelmetlen, fegyelmezetlen, és a kortársak, a környezet pillanatok alatt eltéríti az embert. A média, a közösségi oldalak többnyire világias szellemisége, a kommentelők szóhasználata, a hírszerkesztők, a film-, zene- és sportvilág sztárjainak megnyilvánulásai, a dalszövegek, amik beleveszik magukat a fejekbe és a gondolatokba, hihetetlenül manipulálnak. Egy idő után még akár a keresztyén ember sem érzékeli mi a jó és mi a rossz, mit akar Isten és mit tilt. Ez egészen odáig juthat, hogy sokan azt vélik jónak, ami a többség véleménye szerint jó, és nem azt, ami Isten szerint jó. Mert amivel a legtöbbet foglalkozol, az befolyásol a legjobban téged. Lelki értelemben is igaz a mondás „amit eszel, azzá leszel"! Az Úr azonban azt üzeni a világiassá lett 21. századi keresztyének számára is: *„fordulj el tehát ezektől…. maradj meg abban, amit tanultál, és amiről megbizonyosodtál, tudván, kiktől tanultad, mivel gyermekségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölccsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által."* Hol vannak a keresztyén szülők, aki korrigálják gyermekeik fejében a világból összeszedett istentelen információk sokaságát ezen a téren?

Elfordulni a világi dolgoktól és odafordulni a Biblia Istenéhez a keresztyén testvéri közösségben: érzékenynek maradni Isten dolgai iránt, ezek nélkül nem gyakorolható a tisztaság.

Vissza kell térni az alapokhoz keresztyén családjainkban. Újra és újra beszélni kell a nemiség alapvető dolgairól, Isten teremtéskori rendjéről. Nem elfogadva azt az álságos, gyáva, a magukat önfeladásra adók által hangoztatott érvet, hogy „ilyen ez a mai világ, semmit sem lehet ellene tenni". De igenis lehet, és kell is tenni! Bibliával a kezünkben kell beszélnünk családjainkban Istennek a szexualitásra vonatkozó szent és jó akaratáról. Arról, hogy férfinek és nőnek teremtette az embert és nem androgünnek vagy nemileg semlegesnek. Beszélni kell a nemi jellegről, és erősíteni kell annak sajátosságait bennük. Aztán arról, hogy a paráznaságot úgy hívják embrió korban, hogy parázna kívánság, magzati korban úgy, hogy parázna tekintet, gyermekkorban úgy, hogy szabad szex, felnőtt korban úgy, hogy házasságtörés. De ez egy és ugyanaz. Ne hallgassuk el, hogy Isten a szexuális érintkezést a házastársak között engedi meg, és hogy a szexuális érintkezésnek kijelölte Isten a határait. Se házasság előtt, se házasság mellett nem engedi azt Isten, és otthonainkban gyakorlatilag se adjunk ennek helyet soha! Beszéljük el nekik, hogy senkinek nem lehet nemi kapcsolata anyjával, apjával, testvérével, féltestvérével, unokájával vagy más nagyon közeli családtagjával, saját nemű embertársával, állattal, más ember házastársával stb. Ha fiatalon mégis valaki kapcsolatot létesít valakivel, akkor ahhoz hozzá kell mennie! A hetedik parancsolat egy bűnt nevez meg a szexualitás területén, de az egész Szentírásban visszatükröződik az, hogy ez hasonló bűnök egész skálájára vonatkozik. Vonatkozik ez a nemi érintkezés minden formájára, függetlenül attól, hogy a világ mit tart pl. az említett orális szexről, vagy a szexualitás sok egyéb propagált és bemutatott formájáról, amit mi bibliai alapon az aberráltság, és így a bűn körébe sorolunk.

A *„szeplőtlen házas ágy"* hogyan valósulhatna meg, ha előtte az ember már ki tudja hány ember ágyában feküdt, vagy hány emberrel volt ilyen-olyan kapcsolatban? Sehogy. A testünk nem a paráznaságra adatott, hanem az az Úr Jézus és a Szentlélek temploma. Ezért kerülni kell a paráznaságot! Kerülni kell az unisex divatos, de világi felfogását, a hitetlenekkel való kacérkodást, a házasság nélküli laza együttélés gyakorlatát. Ne legyen Isten népében még csak gondolati szinten se elfogadott az a felfogás, hogy „ki kell próbálni, működik-e köztünk a kémia." Tartsuk nagyra és hangoztassuk a szüzesség erényét! Tanítsuk gyermekeinknek, és gyakoroljuk magunkat is az önmegtagadásban. Hatalmas erény az, ha valakinek lehetősége van valami megtételére, de mégsem teszi meg, az Úr miatt! Micsoda tartás volt Józsefben Potifár felségének társaságában e téren, amikor ezt mondta: *„… hogy követhetném hát el ezt a nagy gonoszságot és hogyan vétkezném az Isten ellen?"* (1 Mózes 39,9)

Különösen meggondolandó ez a keresztyének között az online pornóval kapcsolatban, amely bármikor elérhető a számítógépen vagy az okos telefonon, mégis az embernek tudni kell parancsolni magának. Ez a fórum teljesen lerombolja és relativizálja a keresztyén ember gondolataiban a bibliai szexualitás alapjait. Tudni kell, hogy a Sátán csapdája ez, ami elviszi az embert Istentől, a bibliai párkapcsolatról való helyes gondolkodástól, a szexualitás bibliai normális formáitól, és kimondottan eltávolít a szeretet parancsának házastársunk, de általában az emberek iránti megtartásától.

Érzékenyítés! A keresztyén családok, közösségek célja: érzékennyé tenni gyermekeinket Isten szavára a szexualitás területén is! Soha nem látott mértékben van erre szükség! Erre is vonatkozik az intés: *„Aki pedig egyet is megbotránkoztat e kicsinyek közül, akik hisznek bennem, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakába, és a tengerbe vetik"* (Márk 9,42). Isten népe! A hit szerinti élet: harc!

*

Irodalom: **1.** Brad Huddleston, Digitális kokain, Immánuel Alapítvány 2019.

Sipos Ajtony Levente */ Soltvadkert*

LÁZADÁS A TEREMTÉSI REND ELLEN

„Az ördög, aki a hazugság atyja, ismét jó munkát végzett. Európa elhitte, hogy a teremtési rend elvetése és a szexuális szabadosság bevezetése lesz a megoldás minden problémára."

Isten az embert férfivá és nővé teremtette. A két nem közötti különbség óriási, egy kortárs szerző egyenesen úgy fogalmaz: a férfiak a Marsról, a nők a Vénuszról jöttek. Habár némelyek szerint ez a különbség a meg nem értés és az abból fakadó fájdalmak kiapadhatatlan forrása, a Szentírás talaján állva mi éppen ellenkezőleg, áldásként – a szeretetben való elmélyülés és az örömben való növekedés egyik pilléreként – tekintünk rá.

Minden bizonnyal az ördög is hasonlóképpen gondolkodik, ezért – minthogy feltett szándéka mindent tönkretenni, amit az Isten jónak teremtett – hatalmas erőket mozgósít a férfi és a nő közötti viszony, ezen belül pedig a szexuális élet megrontása érdekében. Megkönnyíti a dolgát, hogy a bűneset során kialakult bennünk a lázadásra való hajlam. Nincs más dolga, mint bedobni a csalit és türelemmel várni, amíg a hal – és a hal jelképét hitének megvallására használó keresztyén ember – ráharap a horogra.

Lázadás a teremtési rend ellen régen

A kísértés célja, hogy az ajándékozó helyett az ajándékra koncentráljunk. Ha ezt tesszük, az ajándék bálvánnyá válik, és ahelyett, hogy közelebb vinne Istenhez, egyre jobban eltávolít tőle. Ebből kiindulva az ördög soha nem mondta a szexualitásra, hogy az rossz, mint ahogyan az Éden kertjében található gyümölcsöket sem nevezte soha rossznak, sőt mindent megtett annak érdekében, hogy egyfajta szellemi szemellenzőt téve az emberre, figyelmét kizárólag a szexualitásra irányítsa.

Mire törekedett tehát az ördög már Jézus Krisztus eljövetele előtt is? Arra, hogy az ember folyamatosan és fékevesztett módon hajszolja a szexuális beteljesülést. Ennek nyomait már az Ószövetség lapjain felleljük: házasság előtti szexualitás (2Móz 22,15), prostitúció (1Móz 38,15), szexuális erőszak (1Móz 34,2), homoszexualitás (1Móz 19,5), menstruáció alatti szexualitás (3Móz 18,19), többnejűség (1Móz 4,23), megcsalás (4Móz 5,12), állatokkal való közösülés (3Móz 18,23) stb. Érdemes kiegészíteni a sort az abortusszal, amely Izráelben nem volt ugyan jellemző, más területeken azonban, így a Római Birodalom egyes országaiban általános gyakorlatnak számított, és sok esetben éppen a terhesség miatt bekövetkező alakváltozás megakadályozását szolgálta a szexuális élet szabad folytatása céljából.

Szót kell ejtenünk röviden a személyes és társadalmi hatásokról is. Azokban a városokban és országokban, amelyekben a folyamatos és fékevesztett szexualitás teret nyert, a családi élet megroppant, a gazdaság meggyengült, valamint a közösség önvédelmi képessége is lecsökkent. Gondoljunk Sodomára, Izráel babiloni fogságot megelőző évtizedeire, Rómára!

Túrmezei Erzsébet

Húsvét után

Húsvét előtt... nehéz, szomorú léptek.
Húsvét előtt... zokogó, bús miértek.
Húsvét előtt... ajtók, kemények, zártak.
Húsvét előtt... arcok, fakóra-váltak.
Húsvét előtt... szívek, üres-szegények.
Húsvét előtt... kihamvadott remények.
Húsvét előtt... egy nagy: Minden hiába!
Bús eltemetkezés az éjszakába.

De húsvét lett! Feltámadott a Mester!
Húsvét után el gyásszal, könnyekkel!
Húsvét után futni a hírrel frissen.
Húsvét után már nem kérdezni mit sem!
Húsvét után új cél és új sietség!
Jézus él! Nincs út, amely messze esnék.
Húsvét után... erő, diadal, élet!

Csak azokért sírjunk húsvéti könnyet,
akik még mindig húsvét előtt élnek.

Lázadás a teremtési rend ellen most

A keresztyénség elterjedésével Európa népei elköteleződtek a bibliai szexuáletika mellett. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy soha senki nem vétett a teremtési rendre épülő szexuáletikai normák ellen, azt viszont igen, hogy ezek a normák képezték mind a közerkölcs, mind a jogalkotás vonatkozó részeinek alapját.

Az aranykor persze nem tartott örökké. A lázadó természet, amely búvópatakként egy időre eltűnt a szem elől, előtört egy helyen, majd még egyen, míg végül elárasztotta az egész kontinenst. Az első előtörést a romantika hozta felszínre. A romantika élesen elválasztotta a testet a lélektől, és amíg az előbbivel gyakorlatilag nem foglalkozott, addig az utóbbit eszményítette. Ez a megközelítés alapjaiban rengette meg a házassággal kapcsolatos közmegegyezést. Korábban úgy tekintettek a házasságra, mint két ember testi-lelki szövetségére, ettől kezdve azonban a felelősség, amely ebben a koordináta-rendszerben testi funkció, háttérbe szorult, és a szerelem, mint a lélek lélegzetvétele vette át a vezető szerepet. Ahol pedig a szerelem vezet, ott garantálhatóan bekövetkezik a baleset. A második előtörés a marxizmus számlájára írható. Marx szerint a házasság a prostitúció egyik formája, hiszen a feleség eladja magát, a férj pedig uralkodik rajta. A megoldás a klasszikus családmodell felszámolása és feloldódás egy nagyobb egység, a szocialista társadalom egészében, amely kötetlenebb formában biztosítja a szexuális vágyak célba jutását. Nem véletlen, hogy amíg a 20. század első felében a válás ritkaságszámba ment Magyarországon, addig a század második felében tömeges méreteket öltött. A harmadik előtörés Sigmund Freud munkásságához köthető. Az osztrák elmeorvos – az evolúcióelméletet elfogadva – az emberre, mint ösztönlényre tekintett, az ösztönrendszer legmeghatározóbb részének pedig a szexualitást tartotta. Elmélete szerint lelki problémáink túlnyomó része visszavezethető szexuális elfojtásainkra, amelyekért a minket körülvevő, fojtogató

kultúra tehető felelőssé. Ha függetlenítjük magunkat ettől a kultúrától, és szabadjára engedjük szexuális vágyainkat, megoldódnak lelki problémáink is. Freud elmélete azért kulcsfontosságú, mert ő az, aki a tudomány eszközeivel vizsgálta a bukott emberi természet késztetéseit, majd zöld utat adott mindannak, amivel szembesült. Az ő munkássága jelenti talán a legnagyobb kihívást, amit a bibliai szexuáletikával szemben bármikor is megfogalmaztak. A negyedik előtörés, amit általában szexuális forradalomként tartunk számon, és amely a 60-as évek végén robbant ki (1968: párizsi diáklázadás; 1969: woodstocki fesztivál), elméleti szempontból semmi újat nem hozott, inkább csak a korábbi kezdeményezések termését aratta le. Ami bizonyos szempontból mégis új elem benne, az retorikai jellegű: a szabad szexualitást összekapcsolta a háborúellenességgel (Make love, not war! – Szeretkezz, ne háborúzz!) Ezzel a propagandaelemmel sikerült olyanokkal is elfogadtatni szabados szexuális erkölcseiket, akik konzervatívabb módon álltak a kérdéshez. Megállapíthatjuk, hogy a lázadás szelleme felszínre hozta a régi bűnöket, de újabbakat is teremtett. Megjelent és hódító útjára indult a pornográfia, először csak papíralapon, később digitális formában is. Az erkölcsök fellazulása a gátlások teljes hiányát eredményezte.

Az ördög, aki a hazugság atyja, ismét jó munkát végzett. Európa elhitte, hogy a teremtési rend elvetése és a szexuális szabadosság bevezetése lesz a megoldás minden problémára. Nincs rá szükség, hogy bebizonyítsuk, a problémák nem tűntek el, hanem megszaporodtak. Amire szükség van, az a bibliai szexuáletika újbóli felfedezése, bűnvallás és megújulás.

Szabó László */ Budapest*

A GENDER ELMÉLET

„Állásfoglalásunk alapja csak a Biblia tanítása lehet, mert az tartalmazza Isten – minden időkre érvényes – akaratát. Ha letérünk Isten törvényének mindenek fölé helyezéséről, nem teljesítjük küldetésünket, azt, hogy életünkkel őt dicsőítsük.”

A GENDER FOGALMA

Elöljáróban szükséges három fogalmat tisztázni: az angol *„sex”* szó az ember veleszületett nemét jelöli: az újszülött fiú vagy lány. A szintén angol *„gender”* szó – bár 1970-es évekig szinonimaként használták a sex szóval – mára átértelmezésre került, társadalmi nemet jelent. A *„gender studies”* (gender tanulmányok) elnevezésű diszciplína tudományos igénnyel vitatja társadalmi, bibliai, sőt tudományos (pl. orvostudományi) igazságok egész sorát. Egyik legextrémebb állítása, hogy a nő és a férfi csak a társadalom elvárása alapján, hatására válik nővé vagy férfivá, nem pedig genetikus (születési) adottságai alapján, s nem mondható ki, hogy valaki nőnek vagy férfinak születik. A *„gender mainstreaming”* (továbbiakban: GM) kifejezés mindazokra utal, akik „hálózatot” alkotva, elkötelezetten küzdenek azért a politikában, oktatásban, egyházakban, médiában, hogy eszméiket a társadalom minden szintjén érvényesítsék.

A GENDER ELMÉLET (GM) TÖRTÉNETE

A gender szó jelentésének átértelmezési alapjait elsőként egy francia feminista és egzisztencialista filozófusnő, Simone de Beauvoir (1908-1986) fektette le »A második nem« (1949) címen kiadott könyvében. Írása a mai napig nagy jelentőséggel bír. Művében nem használta konkrétan a gender kifejezést, de végeredményben megalapozta az elmélet eszméjét. Gondolatainak lényege, hogy a biológiai nemre ráépülő viselkedésmód az, ami az embereket igazán nővé vagy férfivá teszi. Híres mondása: „Nem születünk nőnek, azzá válunk.” A gender a már széles körben elfogadottá vált feminista mozgalom zászlójára tűzve futhatta be páratlan pályáját. A zászlóra írt cél: a nemek közti egyenjogúság politikai, gazdasági, személyes és társadalmi szintű megvalósítása. Robert Stoller pszichoanalitikus 1968-ban megjelent tanulmányától (Sex and Gender) kezdve számítjuk a gender fogalmának új meghatározását, miszerint a jelentése: társadalmi nem. Ez a mű fontos kiindulópontja volt a nők és férfiak eltérő viselkedése tudományos tanulmányozásának; ezek a kutatások azóta is folynak.

1995-ben nagy lépést jelentett a pekingi, az ENSZ által megrendezett Nők Világkonferenciáján elfogadott határozat, ami kötelező irányelvvé tette a születési nemtől független *társadalmi nemek* közötti egyenlőségnek a társadalom minden szintjén történő érvényesítését. Ettől kezdve a gender-szemlélet *nem választható* és *nem elhagyható,* ahol csak lehetséges, mindenhol érvényesíteni kell, továbbá *nem járulékos elem,* azaz a célrendszerben nem egy újabb célként jelenik meg, hanem minden célban integráltan, s végül *minden szereplő által teljesíteni kell,* azaz a programokban, projektekben egyaránt megjelenítendő. Jelenleg az ENSZ és az Európai Unió számít a gender-elmélet legfőbb támaszának.

A GM TANÍTÁSAI

A gender elmélet tanítása dióhéjban így foglalható össze:

– A férfi és a nő közötti testi és nemi különbségek csak véletlen, konstruált és megváltoztatható valóságok.
– A nők vagy férfiak szociális alkata (gender) nem biológiai alkatából adódik, s jobb, ha annak kötelékeit lerázzák magukról.
– A szabadsághoz hozzátartozik, hogy mindenki maga dönti el, melyik nemhez tartozik, illetve, hogy teljesen kivetkőzik-e a nemi kategóriájából.
– Nem megengedett a gyermekek születési nemüknek megfelelő nevelési mód (öltözködés, játék, programok, megszólítás…).
– Azok számára, akiket nem „megfelelően” neveltek, és változtatni szeretnének, vagy gender módra neveltek, de közben változtatni szeretnének, ehhez biztosítani kell a lehetőséget.

– A homoszexualitás veleszületett (genetikailag determinált), és meg nem változtatható valóság, nem betegség, nem hajlam, nem bűn.
– Hagyományos szexuáletikánk hamis, ösztöneit mindenkinek ki kell élnie.

A GM célkitűzései

Az gender mainstreaming legalapvetőbb célkitűzése, hogy az előzőkben érintett tanításokra alapozva, egy teljesen új ember- és társadalom-modellt hozzon létre.

– Az emberek (a GM szerint) nem bizonyosak abban, hogy melyik nemhez tartoznak, illetve vonzódnak, szívesen fontolgatják a változtatás lehetőségét. Ezért fel kell őket erre szabadítani, illetve bíztatni a változtatásra. A korai serdülőkorban, a nemiség felismerésekor kialakuló traumát kell kihasználni a változtatásra (nem-változtató klinikák szerepe!).
– A normálissal szemben ellenérzést kell gerjeszteni, alogikus válaszokat nem szabad elfogadni.
– A gender-ideológiának ellentmondó véleményt meg kell torolni.
– Az emberek lehetőleg minél fiatalabb életkorban és minél gyakrabban éljenek szexuális életet, és legjobb, ha ezt azonos nemű kapcsolatban teszik. Bíztatni kell őket a gyakori partnercserére. (*„Aki kétszer ugyanazzal fekszik le, az már megalkuvó”* – az 1968-as német diákmozgalmakból származó szlogen).
– Kötelezővé kell tenni a korai szexuális felvilágosítást, a gyakorlati tudnivalók megismertetését (hetero-, homo-, leszbikus stb.), ami a szégyenérzet leküzdését is segítheti.
– Minél kevesebb legyen a stabil házasság, és kevés gyerek nevelkedjék stabil családi kapcsolatban, házasságban.
– Túl kell lépni a hagyományos családmodellen. Eszközei: közvetett vagy direkt ellenszenv kialakítása: a férfi macsó, elnyomó, a nő elnyomott, a gyermek veszélyeztetett, a kiteljesedés gátja a családi kötöttség, az ideális cél az érvényesülés.
– A család erkölcsös emberré nevel, különösen a vallásos nevelés, ezért ezt akadályozni, tiltani kell.
– A házasság előtti gyakori partnercsere csökkenti az élethosszig tartó házasság esélyét. Régen alapos meggondolás után választottak házastársat, ez egyik alapja volt a stabilitásnak, ezen változtatni kell.
– Legyen azonos feladata mindenkinek a családban – ne válasszák szét a feladatokat, azok egymással felcserélhetők legyenek.
– Túlnépesedési veszély van. Nem élheti túl az emberiség, ha mindenki heteroszexuális, szabályozásra van szükség.

Lukátsi Vilma
Nem elég

Hogy itt a tavasz: *fényesebb az ég,*
könnyebb a szívünk,
de ez nem elég;
lelkünk mélyéről is kell valami,
ami
átjárja a lényünket egészen,
hogy készen
legyünk a táruló csodára:
az üres sírra,
a Feltámadásra!

– Elfogadottá kell tenni a homoszexualitást. Tiltani, akadályozni kell a homoszexualitást elítélő kijelentéseket. Aki ezt megszegi, azt intoleranciával kell megvádolni, ill. homofóbnak kell bélyegezni.
– Meg kell szüntetni a személyi okmányokban a férfi és női jelleg megkülönböztetését, mert ez akadályozza az egyén szabad kibontakozását.

A GM és a Biblia

Állásfoglalásunk alapja csak a Biblia tanítása lehet, mert az tartalmazza Isten – minden időkre érvényes – akaratát. Ha letérünk Isten törvényének mindenek fölé helyezéséről, nem teljesítjük küldetésünket, azt, hogy életünkkel őt dicsőítsük. Nem teszünk szolgálatot kortársainknak azzal, ha Istent figyelmen kívül hagyó gondolkodásukat jóváhagyjuk, miközben jól tudjuk, hogy Isten rájuk is váró ítélete realitás.

– Csak két — egymást kiegészítő — nem létezik, Isten teremtette az embert, még pedig férfivá és nővé.
– Mivel teremtmények vagyunk, nem lehetünk önmagunk alkotásai. A nemi jelleg nem szabad választás kérdése, hanem ajándék, ami akkor fog szabadon kibontakozni az életünkben, ha elfogadjuk a testi létben gyökerező adottságokat és meghatározottságot. Isten a teremtésben lényeges jelentéstartalmat adott a nemeknek. A férfi (maszkulin) jelleg a mozgásban, a célra-, a felfedezésre-törekvésben és annak elérésében, az autonómiára törekvésben, akarásban jelenik meg. A női (feminin) jelleg a nyugalom, az összetartozás, kommunikáció és befogadás: a másikat befogadó, annak teret nyitó, azt tápláló, növekedését segítő. Ugyanakkor minden ember rendelkezik mindkét jelleg vonásaival, adottságaival, de csak a saját nemébe integrált jelleggel.
– Isten nem mindenkit teremtett szexuális életre alkalmasnak (Jézus szavai): „Mert vannak akik születésüktől fogva alkalmatlanok a házaséletre, és vannak, akiket az emberek tettek azzá, és vannak, akik a mennyek országáért önmagukat tették alkalmatlanná a házasságra. Aki el tudja fogadni, fogadja el” (Mt 19,12-14).
– A hermafroditizmus (interszexualitás) szervi eltérést jelent. Ezért nem új nemi kategóriáról, harmadik, negyedik vagy hetvenedik nemről van szó. Ezeket a fogalmakat csak a GM kreálta.
– Azt, hogy valaki férfi vagy nő, azt nem a társadalom, vagy a társadalmi hatás alakítja ki; legfeljebb formálja, használja. A gender, azaz a társadalmi nem fogalma igazolhatatlan, és szembe megy a teremtési renddel, a biológiai valósággal és a józan ész tapasztalatával is.
– A homoszexualitás nem veleszületett valóság, hanem lehet hajlam is (vagy felvett életgyakorlat), ami megváltoztatható. Ha hajlam, akkor a lényeges kérdés, hogy manifesztálódik-e, érvényre jut-e? Ha cselekedetté lesz, akkor az bűn (lásd: 1Móz 19,1-13; 3Móz 18,22-23; 3Móz 20,13; Rm 1,26-28; 1Kor 6,9-10; 1Tim 1,8-10). Függetlenül attól bűn, hogy egyes liberális teológiai magyarázatok ezeknek az igehelyeknek ilyen értelmezését vitatják. A homoszexualitásra, mint bűnre kapható bocsánat, másrészt az elhajlásból meg lehet szabadulni.

A bűnbocsátó és szabadító: Jézus Krisztus, aki hű és igaz, hogy a bűnbánónak megbocsátja bűnét: „Ha megvalljuk bűneinket, ő hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól" (1Jn 1,9).

– A nemi élet gyakorlására Isten a házasságot rendelte. Egy férfi és egy nő közötti, élethosszig tartó kapcsolat a házasság, ami Isten áldása alatt van: 1Móz 1,27-28. Minden házasságon kívüli szexuális kapcsolat paráznaság, viszont minden tekintetben tisztességes a szeplőtelen házaságy (Zsid 13,4). Isten a házasságot, a családot rendelte a gyermekek felneveléséhez. A gyermeknek nem két felnőttre van szüksége, hanem édesapára és édesanyára, akik közösen bontakoztatják ki és alakítják gyermekük (születése szerinti) férfi vagy női adottságait és határait.
– A gyermek a családban tanulja meg elfogadni férfi vagy női voltát. Ott szerzi meg azokat az élményeket, olykor fájdalmas, fontos tapasztalatot, amik felkészítik az önálló életre és alkalmassá teszik a házasságra, a társadalomban való aktív szereplésre.
– Isten megszabta a társadalom fennmaradásának feltételeit: heteroszexualitás, a házastársi kapcsolat és a család. Ez a háromlábon-állás a társadalmi stabilitás biztosítéka.

A GM és a keresztyén ember

A keresztyén ember feladatait a következők szerint összegezhetjük:

– A GM törekvéseivel szembeni bibliai igazságok szeretetben történő megszólaltatása.
– Együttérzés azok felé, akik ilyen kérdésekkel küszködnek. Számukra segítség felkínálása, a gyógyító, bűnbocsátó Jézus megismertetése.
– A Biblia félreérthetetlenül ír arról, hogy a szexualitásra nézve mi Isten akarata és parancsolata. Ebben megerősödve lehet és kell képviselnünk akaratát, és a gender-ideológiával összezavart és megterhelt embertársainkat Jézus Krisztushoz segíteni, hogy valódi szabadságot és boldog életet nyerjenek.
– Minden egyéb szemlélettel, ideológiával, gyakorlattal történő keveredés megengedhetetlen az Egyház számára.

*

Forrás: prof. Daniel von Wachter előadása / Komárom, 2015.; Konstantin Mascher: Felszámolható-e a nemi jelleg / Koinonia, Bp. 2009; Dr. Albert Mohler: A szexuális forradalom szellemi háttere / Bibel und Gemeinde 2018.1; Krúdy Tamás interjúja: Majd 18 éves korában eldönti? / ELLE 2010.10.; Dr. Sipos-Dr. Falus-Dr. Pálhegyi: Homoszexualitás keresztyén szemmel / BSz. Fontos kérdések előadás, Bp.; Dr. Tomka Ferenc: A szexuális forradalomtól a gender-forradalomig / Magyar Bioetikai Szemle. 2010, XVI, 1-2. 65.o. és internetes kiegészítései; Bethlen-Krizsán-Zentai: Partszélről a fősodorba – gender mainstreaming kézikönyv / Bp. 2009.; valamint az internet.

***Dr. Mikolicz Gyula** / Pécel*

PORNOGRÁFIA

„a pornográf tartalmak komoly hatást gyakorolnak az ember személyiségére. Érzéketlenné teszik a másik iránt, viszont a folyamatos izgalmi állapot fenntartása egyre gátlástalanabbá tesz."

Los Angeles az Amerikai Egyesült Államok második legnagyobb agglomerációja. Fontos gazdasági és kulturális központ, a világ szórakoztatóiparának egyik legfontosabb fellegvára. Itt található Hollywood, amelyet az egész világon az amerikai filmipar központjaként ismernek. A siker helye ez, ahol már száztíz éve egymás sarkát tapossák a világ legtehetségesebb filmesei. Szinte lehetetlenség számba venni, hány filmalkotást készült el itt az elmúlt évtizedek során. Létezik azonban egy olyan ágazat, ahol hússzor annyi filmet gyártanak évente, mint Hollywoodban. Az pedig a pornóipar.

A legtöbb felnőtt tartalmú film az Egyesült Államokból származik, a második helyen Németország áll. Szomorú, de óriási igény mutatkozik e műfaj termékeire. Minden egyes másodpercben mintegy harmincmillió ember néz szexuális tartalmat a világhálón, ami azt is jelenti, hogy a pornográfia pusztító hatása iszonyú károkat okoz az emberi lelkekben.

Az internet térhódításával testközelbe került ez a fajta szolgáltatás. Elég egyetlen kattintás, és bárki olyan felületre juthat, ahol a testi gyönyörök ezerféle látványa tárul elé. Még a keresztyének közül is sokan esnek áldozatául ennek a kedvtelésnek, nem véletlenül jelent meg néhány éve az olasz keresztyén író, Marco Distort tollából egy kötet „Pornócsapda" címmel. Könyve a pornográfia veszélyeire, romboló hatására hívja fel a figyelmet, miközben próbál segítséget nyújtani azoknak, akiket megkísértett a testi gyönyörök hajszolása.

A túlfűtött szexualitás sokakat megkísért, még olyanokat is, akik egyébként tisztességes családi életet élnek, és nem idegen számukra a szentírási etikai norma. A következő részben egy hitvalló keresztyén testvérünkkel folytatott beszélgetést ismerhetnek meg.

Megtérése előtt példás családi életet élt, munkáját megbecsülték, gyülekezetének aktív, szolgáló tagja volt. Látszólag minden rendben ment körülötte, gyermekei születtek, Isten megáldotta anyagi javakkal. Egy napon azonban arra döbbent rá, hogy az élete zsákutcába került. Házastársával való kapcsolata meghidegült, munkájában megfáradt, gyermekeihez nem volt úgy türelme, mint régen. Egyre több időt töltött az erotikus újságok olvasásával, internetezéssel, itt is leginkább a felnőtt oldalak böngészésével.

Mi vette rá az ilyen témájú magazinok olvasására és arra, hogy pornóoldalakat nézegessen?

– Már középiskolás koromban voltak nehézségeim a nemiséggel. Amikor osztálytársaim azzal dicsekedtek, hogy ők milyen változatosan élik meg szexuális vágyaikat, én is „beszálltam a játékba". A „hatékonyság miatt" szükség volt valami izgatóra (erotikus képek, szex-magazinok bizarr történe-

tei), hogy „még jobb eredményt tudjak produkálni”. Nem akartam lemaradni tőlük. Az internet megjelenésével pedig elérhetővé váltak az olyan tartalmak, amelyek már mintegy „vizuális drogként” hatottak rám.

Később megházasodtam, egy ideig nem jött elő ez a fajta kísértés. Idővel viszont megint csak „pótszerekhez” nyúltam, és a pornófüggőségem egyre inkább hatalmába kerített. Amikor a feleségem elment aludni, vagy a munkahelyemen, amikor egyedül maradtam, újra és újra „bűnbe estem”. A világhálón könnyedén kiismertem magam a témában, kedvenc oldalaim voltak, lázasan kutattam a különféle izgató témák után.

Hogyan hatottak Önre a látottak?

– Mindaz, amit olvastam és láttam fölöttébb izgató volt, a házaséletemre viszont egyre inkább rányomta a bélyegét. Zavar támadt közöttünk, főként olyankor, amikor az erotikus képek bevillantak agyamba az együtt-léteink során is. Önzővé lettem, egyedül magamra gondoltam, a feleségemre nem figyeltem oda. Ugyanakkor az nagyon frusztrált, amikor kiderült, hogy ő „kimarad a kielégülés örömából”.

A problémáink egyre sokasodtak. A pillanatnyi élvezet, saját vágyaimnak a kielégítése azt jelentette, hogy a másik ember nem volt fontos a kapcsolatban. Cserben hagytam a társamat, s ennek a felismerése elkezdett különösen is nyomasztani.

Mennyi ideig tartott mindez?

– Nem emlékszem már pontosan, de évekig vergődtem abban a kelepcében, amit én állítottam fel – mondhatni – önmagamnak. Házaséletünk egyre sivárabb lett, a szeretet meghidegült közöttünk, házasságunk szép lassan tönkrement. Feladataimat alulteljesítettem, családapaként kudarcot vallottam. Energiáimat mindinkább az kötötte le, hogyan tüntessem el internetes kezdőlapomon a böngészési előzményeket, ill. hová rejtsem el a felnőtt tartalmú CD- és DVD-lemezeimet. Helyzetemet súlyosbította, hogy amikor „éltem a magam éjszakai életét”, többször is lebuktam a feleségem előtt.

Mi volt a mélypont?

– A párom többször jelezte, hogy becsapottnak érzi magát. Volt, amikor pedig önmagát vádolta, hogy nem tud megfelelni az elvárásaimnak. Vergődésünk végül majdnem válásba torkollott. Amikor kiderült előttem, hogy a házasságunk romokban hever, egy világ omlott össze bennem. Mindenemet odaadtam volna, csakhogy visszacsináljam, amit elrontottam. Erre viszont már nem volt lehetőség. Azonban tudtam, hogy ha meg akarom menteni ezt a házasságot, gyökeres életmód-változtatásra lesz szükség. A legjobb helyre mentem keserveimmel, oda, ahol igazi gyógyulás várt. Az életem feletti rendelkezési jogot átadtam Jézus Krisztusnak, ő kezdjen vele valamit.

Füle Lajos

A csoda határa

Vaknak, kit éj sötétje nyom,
szemét megnyitja Ő,
kit bénaság bilincse ront,
szökellve jön elő.
Kinek fülére csend borult,
hall angyaléneket,
kit átkozottá tett a múlt,
JÉZUSHOZ mind mehet.
Ki gyilkos, ki parázna volt,
tisztává teheti,
csak a farizeusokon
nem tud segíteni.

A megtérése után voltak megingásai?

– Sajnos igen. Egy ideig próbáltam önerőből ellenállni minden kísértésnek. Az interneten nem nézegettem többé erotikus oldalakat, az ilyen jellegű adathordozóimat pedig eltüntettem. Viszont rákaptam a tévézésre. Éjjelente fennmaradtam, és addig váltogattam a csatornákat, míg végül valami „érdekes” műsorra nem leltem. A videokölcsönzőből pedig tudatosan olyan filmeket vettem ki, amelyekben nagy valószínűséggel volt egy-két ágyjelenet. Álmomban, ábrándozásaim során megjelent egy-egy erotikus kép a „régi időkből”, ami eleinte zavart, de idővel kezdtem megszokni. Bevallom, nem mindig tudtam ellenállni a kísértésnek.

Hogyan nyert végleges szabadulást?

– Egy napon rám szakadt, hogy nem élhetem Isten gyermekeként ezt az életet. Isten elé vittem nyomorúságomat, és azért esedeztem, hogy szabadítson meg minden olyan testi vágytól, ami nem tőle való. Ő pedig meghallgatott. Rádöbbentett, hogy nem fecsérelhetem az időmet ilyesféle dolgokra. Az erotikus tartalmú filmeket egytől-egyig kidobáltam a szemétbe, a televíziónkból kiiktattam a pornócsatornákat, a számítógépemet pedig csak munkámra, ill. más hasznos célokra használtam. Ha alkalomadtán mégis bevillant egy-egy kép, azonnal Istenhez fordultam és imádkoztam.

Ettől kezdve milyen irányt vett az élete?

– Szeretném azt mondani, hogy minden a legnagyobb rendben van, de nem lennék őszinte. A hitéletemben megerősödtem, a házasságunk helyreállt, a család tovább gyarapodott. Anyagiakban nem szenvedünk hiányt, a gyülekezeti szolgálatunk sokirányú. Kísértéseim idején tudom, hogy az Úr velem van. Ha mégis elbukom, van hová mennem a bűneimmel. A házaséletünk működik, bár korábbi életem következményeit kénytelen vagyok elhordozni. Viszont megtanultam, megtanultunk ezzel együtt élni.

Ön szerint sokan küzdenek még ilyen jellegű problémákkal? Ha úgy gondolja, hogy igen, mit tanácsolna számukra?

– Mindig irigyeltem egy kicsit azokat, akik Istennel együtt egészen fiatalon kezdték el közös útjukat. Az Úr minden bizonnyal megáldja állhatatosságukat, a hűséget. Nyilvánvalóan teljesen más az, amikor fiatalok tisztán lépnek be egy házasságba, és felhőtlenül örülhetnek egymásnak, egymás testének. Erre biztatnék mindenkit, aki még szilárdan áll a hitben. Tudom, hogy a világ másféle mintákat mutogat, de Isten igéje sokkal jobbra tanít. Aki pedig kísértésbe esik, álljon ellene az ördög minden ravaszkodásának. Nincs szükség pótszerekre ahhoz, hogy egy házasélet jól működjön. Ha adódnak nehézségek, azokat pedig együtt kell megoldaniuk, egymás iránt való teljes bizalommal. Isten előtt nincsenek tabuk, bátran

lehet hozzá menni az ilyen jellegű problémákkal is. A házastársak küzdjenek a kapcsolatukért, törekedjenek arra, hogy élő kapcsolatban legyenek Istennel, és éljék házas- és családi életüket az Úr dicsőségére!

Beszélgetőtársunkkal azonosan vélekednek mások is, akik hasonló gondokkal küszködtek. Többen elmondták, hogy a pornográf tartalmak komoly hatást gyakorolnak az ember személyiségére. Érzéketlenné teszik a másik iránt, viszont a folyamatos izgalmi állapot fenntartása egyre gátlástalanabbá tesz. Az erotikus tartalmú oldalak torzítják az egészséges férfi és nő kapcsolatának képét, amivel pszichikai zavarokat okoznak. A másik nemet (zömében a nőket) tárgyiasítják és lealacsonyítják, ugyanakkor nyitottá válnak az azonos neműekkel való kapcsolatok létesítésére.

A következmények súlyosak, nem egyszer helyrehozhatatlanok. Nemi betegségek, nem kívánt terhességek, különböző függőségek kísérik mindazok útját, akik belegabalyodnak a pornográfia hálójába. Az ilyenektől azután nem áll távol az agresszivitás, az aberráltság. Házasságok, családok hullnak szét. Egyre gyakrabban válóokként jelenik meg a felnőtt oldalakhoz való szoros kötődés, hiszen törvényszerű, hogy ezek látogatói előbb-utóbb internetes ismerkedő oldalakon kötnek ki, és itt keresnek maguknak új kapcsolatokat.

Az érintettek egybehangzó véleménye: óvakodjunk az erotikus tartalmú oldalaktól, magazinoktól! Kapcsoljuk ki életünkből a pornót, találjunk magunknak hasznosabb időtöltést, sportoljunk! Ha gyülekezethez tartozunk, találjuk meg szolgálatunkat, töltsünk több időt az Úrral! Óvjuk tőle, és intsük erre gyermekeinket, fiataljainkat is!

Margit István */ Pécel*

MIÉRT VÁRJAK A SZEXSZEL A HÁZASSÁGIG?

„Szexuális érdeklődésünk formáltatásában mindkét szülőnknek és a közöttük lévő érzelmi, szellemi viszonynak is minta értéke van. A házaspár egymás iránti megbecsülése, vagy annak hiánya, szavaik töltése, az önzetlen vagy önző viselkedése a hétköznapokban tovább él a gyermekeinkben, és saját párkapcsolatukban is testet ölt.”

„Tisztességes minden tekintetben a házasság és a szeplőtelen házaságy; a paráznákat pedig és a házasságrontókat megítéli az Isten.” (Zsid 13,4)

„Azután ezt monda az Úr Isten: Nem jó az embernek egyedül lenni. Szerzek neki hozzá illő segítő társat. Ekkor az Úr Isten mindenféle mezei vadat és mindenféle égi madarat formált a földből, és elvitte az emberhez, hogy lássa, minek nevezi azokat. Mert amilyen nevet adott az ember az élő állatnak, az lett annak a neve. Nevet adott az ember minden állatnak, az ég madarainak és minden mezei vadnak. De nem talált hozzá illő segítő társat az embernek.

Az Úr Isten tehát mély álmot bocsátott az emberre, és ez elaludt. Akkor kivett egyet az oldalbordái közül, és hússal töltötte be a helyét. Az Úr Isten azt az oldalbordát, amelyet kivett az emberből, asszonnyá formálta, és odavitte az emberhez. Akkor ezt mondta az ember: Ez már csontomból való csont és testemből való test. Asszonyember legyen a neve, mert férfiemberből vétetett.

Ezért elhagyja a férfi az apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és egy testté lesznek.

És az ember és a felesége mindketten mezítelenek voltak, de nem szégyellték.” (1Móz 2,18-25)

*

Érdemes a házasság szereztetési igéjét magunk elé venni, és aszerint elemezni, hogy tisztán lássuk, milyen teológiai, erkölcsi, jogi, orvosi, népegészségügyi, lelki és személyes okai vannak annak, hogy Isten ezt a formát ajándékozta az ember számára tartós és termékeny kapcsolati formának!

Először is látható, hogy a teremtés egyetlen hiányt pótló cselekedete: Éva megalkotása. Az Ember (Ádám) egyedülléte Istennek nem tetszett, Ádámnak pedig terhes volt. Különösen annak ismeretében, hogy tanulmányozta az állatok viselkedését, és bizonyára szemtanúja volt párzásuknak, ellésüknek, életciklusuknak. Ezek ismeretében fogalmazódott meg benne; nincs párom. Láthatjuk, hogy Ádám nem ment elébe a dolgoknak, az az nem keresett párt magának az állatok közül, és nem keresett magának magányos kielégülést sem.

Isten, látva a helyzetet, és jó szokásának megfelelően, „szívébe látva” állapítja meg, hogy „nem jó” az embernek egyedül.

A megállapítás Istent cselekvésre készteti: alkotok! Azaz, itt már nem a teremtés – kimondta Isten és meglett – művelete zajlik, hanem egyedi megoldást választ: alkot, azaz munkálkodik rajta.

Mit alkotott Isten a hiány betöltésére? Segítőtársat! Tehát nem kielégítőtársat, vagy örömforrást, vagy valami más, szórakoztató lényt, hanem társat!

Még azt is hangsúlyossá teszi, hogy hozzá illőt! Ami mögött ott van az a titok, hogy nem Ádám kívánsága szerinti, hanem a szükségletei, és küldetése szempontjait figyelembe véve, tökéletes társat alkot számára, akiről azt mondja: hozzá illő! Nem öregecskét, hogy gerontofilnek csúfolják, nem éretlen kicsi lányt, hogy pedofíliával gyanúsítsák, hanem érett, egészséges társat.

Az ige sorrendjéből látható, hogy a megállapítás korábban hangzik el, mint ahogy a cselekvés megtörténik, ami a szükségletet kielégíti. Ádám egy fontos projekten kezd el dolgozni, amely a teremtett világ megismerését is magába foglalja. E tevékenysége, munkája közben ő maga is változik. A természettudományos munka nem egynapos feladatot jelentett, lehet, hogy évekig tartott és így a tapasztalatok visszaköszönnek

akkor, amikor megpillantva Évát nem csak tetszik neki, de fel is ismeri benne, hogy ez már asszonyember, az az hozzá való társ. Aki munkájában hátteret, segítséget, szellemi-lelki társat, inspiráló, intő, bátorító, kritikus, szerető párt is jelent egyben. Isten ma is alkot egyedi, ránk szabott segítőtársat a férfiak számára. Ezt az alkotást nem tudjuk megfizetni, hiszen mások 20-25 évnyi munkája, szorgalma, szeretete van benne. Isten csodálatos inspirációja, amivel egyedivé teszi.

Isten alkotó tevékenysége rendhagyó a társ megalkotása tekintetében; altatásos érzéstelenítésben műtétet végez, ami során Ádám elszenvedi a csonkolást, és a fájdalmat, ami a gyógyulással jár, ugyanakkor láthatjuk, hogy nem két kezével, nem emberi furfanggal vagy csellel szerzi meg magának, hanem ajándékba kapja. Az ajándék tiszta (steril műtétből származó transzplant, vagy őssejtcsoport), érintetlen (gyári, "zsír" új, nem vette igénybe vagy birtokba még senki). Még, amikor elkészült, akkor is Isten viszi oda Ádámhoz, épp csak azt nem mondja neki: Na, mit szólsz?

Ez már más, mint a többi, más, mint minden eddigi, amit megismert, ez már a testemből való. Azaz észreveszi, hogy a hiányzó bordából, íme, a tökéletes kiegészítője lett. Bár különálló, önálló asszonyember, de mindenében ádámi – emberi. Ezért ragaszkodik hozzá, ezért engedi el a függetlenséget, és éli át, hogy egy test, összetartozó, teljes. Ez igaz utódaira is, akik elhagyják apjukat-anyjukat.

A ragaszkodás egyfajta zuhatagszerű egybekapcsolódást jelent a két fél között. A „házas pár", nem csak egy szempillantás alatt egymásba szeret, azaz vonzalom támad egymás iránt, de ugyanazon a nyelven tudnak kommunikálni, beszélni egymással, mint amivel Isten megszólítja az embert. Ennek révén mindkettőjükben felépül a közös énkép, a közös jövő, a közös Istenbe vetett bizalom. Megismerik egymást, közös élményeik megosztása új élmény; találkozik a gyakorlatiasság a technikai készséggel, az inspiráció az esztétikummal, hogy új célok, utak, dolgok, utódok szülessenek.

De ismerjük, hogy mi várt az Istentől teremtett, harmonikusan egy testbe illeszkedett párra; a bűn okozta sötétség, bizalmatlanság, felelősség áthárítás, eltávolodás, egyet nem értés. Milyen hatásai, következményei vannak a párkapcsolatokra, és ezen belül a szexualitásra a bűnnek?

Korai szexualizálódás, amikor gyermekkorban olyan élmények érik a növekedőfélben lévő embert, ami megváltoztatja a szexuális fejlődése és nemi elköteleződése menetét. A gyermekek naivitásával való visszaélések, egész életre kiható, káros lelki és pszichés változást okoznak. Gyermekkori depresszió, gyakori partner váltás, azonos neműek iránti vonzalom, bizonytalanság a másik nemmel való kapcsolatteremtésben. Szorongás, az el nem fogadás miatt. A partnerkapcsolati „szédelgések" nagyon időigényesek, és a korsajátságoknak nem megfelelő viselkedésekhez vezetnek. Gyakran a tanulásra, az élethelyzetekre való felkészülésre nem jut elegendő idő és erő. A felnőtté válás késik, az önálló gondolkodás és életvezetésre való képtelenség, kóros függő állapotokhoz vezet. A függőség egyszerű esetben a szülőktől való elszakadás késlekedését okozza, rosszabb esetben drogok, szokások, tárgyak rabjává teszi a fiatalt. A függőségből való szabadulás nagyobb erőt követel, mint amivel a szenvedő rendelkezik.

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok, és lelketek nyugalmat talál. Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű." (Mt 11, 28-29)

Szexuális érdeklődésünk formáltatásában mindkét szülőnknek és a közöttük lévő érzelmi, szellemi viszonynak is minta értéke van. A házaspár egymás iránti megbecsülése, vagy annak hiánya, szavaik töltése, az önzetlen vagy önző viselkedése a hétköznapokban tovább él a gyermekeinkben, és saját párkapcsolatukban is testet ölt. Az önzés különös formája a partner megszerzése, ami nem kölcsönös áldozathozatalon, szereteten és irgalmasságon alapul, hanem a személyes kielégülés vágyán. A nemi közösség ebben az esetben kéjként jelenik meg. Nélkülözve az önzetlen odaadást a másik fél iránt, sokszor visszaélve annak személyes szabadságával, méltóságával. Nincs tekintettel a másikra a higiéné és az esetlegesen hordozott, nemi úton terjedő betegségek átadásának veszélye tekintetében sem. Gyakran saját betegségéről sincs tudomása, vagy tudatosan elhallgatja partnere elől betegségét, továbbadva és sokszorozva ezzel a betegség lehetséges elszenvedőit. Ezek következménye; az elszigetelődésen, kiégésen, kapcsolatok elutasításán kívül, hogy megjelennek azok a betegségek, amik fájdalommal, meddőséggel, daganat- és életveszéllyel járnak. Az önzés különös elszenvedői a vétlen fogant magzatok, akik a magzatelhajtás áldoztai lesznek. Anyáikban pedig visszamarad a post traumás személyiség, amelyik hajlamos a depresszióra, önvádra és önsorsrontó cselekedetekre.

Miért is kell hát akkor a házasságig várnunk a szexuális élettel? Láthatjuk, hogy Isten ajándéka a szexualitás, ami betetőzi a párkapcsolatunkat és nem megelőzi azt. Az igén keresztül világos lehet számunkra, hogy csak az Istentől ajándékba kapott társ tudja betölteni azt a szerepet, „hozzá illő, segítő társ", ami a valódi emberi szükségletünk. A törvény súlyát és erejét megismerhetjük a 3 Mózes 20., illetve az 5 Mózes 22. fejezeteiből, amiket Jézus nem törölt el, sőt megerősített a házassági hűséget illetően. Ezért az Isten képére és hasonlatosságára teremtett ember jól teszi, ha érvényt szerez ezeknek a szabályoknak a saját és a párjával közös életükben, hogy ne csak szaporodjanak és sokasodjanak, de áldást is örököljenek! Ahhoz, hogy társunkban meglássuk, és megbecsüljük az Istentől jövő ajándékot, minél mélyebben meg kell ismernünk, hogy Isten mit mond a házasságról, hogyan szabályozza azt társadalmi és egyéni szinten. Olvassuk az Ige igazságát, és hallgassuk meg keresztyén eleink és tanítóink bizonyságtételeit! Figyeljük meg, és kövessük az Istentől rendelt házasság gyülekezetünkben élő mai tanúságtevőit! Ne terheljen bennünket utólag az Ige: *„Bizony bűneink és vétkeink rajtunk vannak, és elsorvadunk miattuk! Hogyan is élhetnénk túl ezt?" Mondd meg nekik: Élek én – ezt mondja az én Uram, az Úr –, hogy nem gyönyörködöm a gonosz halálában, hanem abban, hogy a gonosz megtérjen az útjáról, és éljen. Térjetek meg, térjetek meg gonosz útjaitokról! Miért halnátok meg, ó, Izráel háza?"* (Ez 33, 11)

***Dr. Tolnay Lajos** / Budapest*

VISSZATÉRÉS A TEREMTÉSI RENDBE

„Aki hisz Jézusnak, és szavára bízza magát, az attól a pillanattól kapcsolatban áll vele, és általa tudatosan és szabad emberként visszailleszkedhet Isten teremtési rendjébe, engedve az ő szent akaratának.”

A világban általánossá vált Istennek, törvényeinek és a törvényeivel védett teremtési rendnek a megvetése. Ennek egyik bizonyítéka az a támadás, ami az egy férfi és egy nő közt, szeretetben létrejövő, hűségben kiteljesedő és életük végéig megmaradó házassági szövetség felszámolására (!) irányul. E támadás része a házasságon belül elhelyezett, örömteli szeretetegységet megerősítő, egyúttal utódok nemzését szolgáló szexualitásnak a házasságon kívüli meghonosítása.

Hangsúlyoznunk kell, hogy a Biblia szerint, Isten megvetése és az önistenítés a legfőbb bűn, de az ebből eredő egyéb emberi megnyilvánulások, mint pl. a teremtési rend elutasítása és az azt védelmező isteni törvények lábbal tiprása is vétek (3Móz 5,17).

Isten szent és igazságos (3Móz 11,44; 1Pt 1,16; ApCsel 17,31). Ebből következik, hogy nem hagyja a bűnt és vétkeket büntetés nélkül (2Móz 34,7). Ezek a következmények először az ember lelkében jelennek meg, majd feltűnnek magánéletében, kapcsolataiban, s végül a társadalomban: *„Ne tévelyegjetek, Isten nem csúfoltatik meg, és amit az ember vet, azt aratja majd”* (Gal 6,7). Végül az embert utoléri bűnének örök büntetése, az örök kárhozat: *„A bűn zsoldja a halál”* (Rm 1,18-32; Rm 6,23).

Annak az embernek, aki az előbbiekben vázolt módon él, van-e bocsánat, van-e újrakezdés lehetősége? Visszailleszkedhet-e a teremtési rendbe, követve Isten akaratát a házasság, szexualitás, család kérdéseiben? Lehet egy ember és házassága, szexuális élete és családja áldottá? Elkerülhető az örök kárhozat, vagyis üdvözülhet az ember?

A teremtő Isten a Bibliában egyértelmű igennel felel a feltett kérdésekre. Informál arról, hogy Fia, a názáreti Jézus Krisztus, a keresztfán elviselte bűneink igazságos büntetését, és egyetlen, tökéletes áldozatával megbocsátást szerzett nekünk. Ezért van számunkra bocsánat a Teremtőnk elleni lázadásra, önistenítésre és mindarra a vétekre – szexuális jellegű bűnre is –, amit életünk során elkövettünk (Mik 7,17-18; Rm 4,7-8).

Ugyanakkor a Szentírás lapjain megszólít minket a meghalt, ámde feltámadt Jézus Krisztus, és arra hív, hogy higgyünk a bűnbocsánatra vonatkozó isteni ígéretében (Lk 7,48-50), őbenne, és álljunk egész valónkkal követésébe, hálából mindazért, amit nekünk megszerzett (Mt 8,22).

Pecznyík Pál
Mosoly

Ha a szíved
tiszta belül,
arcodra szent
mosoly terül.
S mint napsugárt
az ablakon,
láthatod azt
az arcokon.

Hol Jézus szent
mosolyt fakaszt,
a halál sem
törli le azt.
Mert a mosoly
ha tiszta szent,
folytatódik
majd odafent!

Aki hisz Jézusnak, és szavára bízza magát, az attól a pillanattól kapcsolatban áll vele, és általa tudatosan és szabad emberként visszailleszkedhet Isten teremtési rendjébe, engedve az ő szent akaratának. *„Ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek”* (Jn 8,32).

Jézus követője felszabadul arra, hogy teremtő Istene kezéből elfogadja önmagát férfiként ill. nőként, és elkezd azon dolgozni, hogy az ajándékba kapott valóságot kibontakoztassa: Istennek tetsző férfi ill. nő legyen.

Jézus követője felszabadul arra, hogy a másik nemű embert magával egyenértékű embertársaként tisztelje és szeresse, elutasítva a másik nemre vonatkozó mindenféle megvetést, gyűlöletet, lenézést.

Jézus követője felszabadul arra, hogy elfogadja az Isten által teremtett házasság intézményét, mégpedig mint egy férfi és egy nő, szerelemben ill. szeretetben fogant, és szeretetben kibontakozó, önátadással és hűséggel erősített életre szóló szövetségi kapcsolatát.

Jézus követője felszabadul arra is, hogy ne csak elméletileg, hanem már gyakorlatilag is beilleszkedjen abba a házasságával, szexuálitásával és családi életével. Vagyis önmaga vétkes hajlamait és környezete elvárásait is megtagadva, Isten bibliai törvényéhez igazodó tiszta házaséletet – azon belül szexuális életet – igyekszik élni, így hálálva meg a megváltást, az üdvösséget és Isten minden testi-lelki ajándékát. Törekszik férjként az Istentől rászabott férji szerepet betölteni, és úgy szeretni feleségét, mint önmagát, valamint családjáról gondot viselni, azt oltalmazni és védeni. Feleségként pedig törekszik arra, hogy – férjét szeretve és tisztelve – végezze a reá háruló életfontosságú feladatokat. Mindeközben szeretetben szolgálnak egymásnak, hogy a másik ne érezhesse magát elhanyagolva, megvetve, bántalmazva, elnyomva –, hanem épp ellenkezőleg, úgy érezze és azt tapasztalja, hogy rendben, szabadságban, szeretve élhet. Eközben törekszenek Isten intése szerint nevelni gyermekeiket, folyamatosan gondot fordítva még élő elődeikre.

Jézus követője felszabadul arra, hogy a szexualitást a házasságon belül hálásan elfogadja. Úgy tekinti ezt, mint aminek során testestől-lelkestől odaadhatja magát a másiknak, ill. a másikat teljességgel elfogadja, hogy egyek legyenek. Szemében az a kölcsönös szeretet kifejezésének és megerősí-

tésének legőszintébb, legintimebb formája, és nem önző vágyainak kielégítése, aminek során a társát tárgynak tekintheti, és nem is úgy, mint aminek elsődleges vagy kizárólagos célja a gyermek nemzése. Ugyanakkor a szexuális kapcsolat által Istentől származó új emberi életet örömmel és hálával kész elfogadni.

Jézus követője felszabadul a lelkiismeret-furdalásból, amit azért érzett, mert Isten ellen lázadt, magát istenítette és számtalan úton-módon megsértette Teremtője törvényét és rendjét. Jézus megtisztítja, megnyugtatja a lelkiismeretet mindattól a vétektől, amit az ember elkövetett. Ezért nem kell többé az embernek saját gonosz mentalitását és valóságos vétkeit borzasztó erőfeszítéssel igazolni önmaga és mások előtt.

Jézus követője felszabadul arra, hogy abbahagyjon mindenféle testi és lelki paráznaságot: a házasságon kívüli szexuális életet, a szexuális partnerek váltogatását, a pornó élvezetét, a személytelen, egoista szexualitás gyakorlását. Legyőzheti a lelkében feltámadó paráznaság minden kísértését, önmaga gonosz vágyait, és szembefordulhat a közvélemény paráznaságba sodró árjával is, az Úrnak engedve inkább, mint az embereknek.

Jézus követője felszabadul arra, hogy eleget tegyen a házasság legmagasztosabb rendeltetésének: ti., hogy kiábrázolja benne Jézus Krisztusnak és megváltott népének, az Egyháznak örökkévaló, szent szeretetegységét. Jézus megváltása, bocsánata és követése nélkül a házasságban élők képtelenek megfelelni ennek a nagyszerű küldetésnek: a férj nem tud úgy viselkedni feleségével, ahogyan Krisztus a népével, a feleség pedig nem tud úgy viszonyulni férjéhez, ahogyan az egyház viszonyul Megváltó Urához. Jézus Krisztussal azonban a házasság betöltheti Istent dicsőítő rendeltetését (Ef 5, 21-33).

A 21. században élő emberek visszatalálhatnak Istenhez és visszaillesztkedhetnek a teremtési rendbe? Nos, igen! Azért, mert az áldott Jézus átkozottá lett a kereszten. Vére érdeméért – ígéretei alapján – minden bűnre van bűnbocsánat. Akaratának követésébe állva, az ember visszaépülhet abba a rendbe, amelyben szabadon, békességben élhet. Mit veszíthetünk, ha Jézust követjük? Csak a láncainkat! És mit nyerhetünk? A valódi életet és örök életet.

Sipos Ete Zoltán */ Szeged*

A BIBLIÁK ÚTJA

(AZ ÉBREDÉSTÖRTÉNETI SOROZAT FOLYTATÁSA)

Erdélyben és Kárpátalján hiánycikk volt a Biblia. Ezért minden odautazót arra biztattunk, hogy vigyen magával néhány Szentírást. Többen azonban, merészen, egyszerre több Bibliát is át tudtak vinni a határon.

Egy ízben a Magyar Református Egyház nagyobb mennyiségű Szentírást igyekezett átjuttatni a gyülekezeteknek. A Bibliákat azonban elkobozták, bezúzták, és toalettpapírt készítettek belőle. Később néhány helyen felfedezték, hogy betűk és szavak olvashatók a papíron. A János evangéliuma néhány szavát lehetett felismerni.

A határ román oldalán néha furcsa kérdéseket tettek fel az átutazóknak: „Fegyver, Biblia, pornó?” Mit lehetett erre felelni? Ők nem is vártak feleletet, hanem figyelték az átkelő viselkedését, hátha idegesen rejteget valamit, és ehhez szabták a vizsgálatot. Ezért fontos volt a határon a nyugodt magatartás, és ha lehetett, akkor válaszolni kellett a kérdésekre.

Egyszer egy női vámos ezt kérdezte tőlem: „Mi van a motorházban elrejtve?” Erre semmit sem válaszoltam, hanem szó nélkül felnyitottam a motorháztetőt, és belemutattam: – Tessék ellenőrizni! Ez annyira meglepte, hogy semmit sem nézett, hanem elengedett.

Néha trükköket is kellett alkalmazni. Egyszer, indulás előtt, kivettem a két hátsó ülést és a rugók közé Bibliákat dugdostam be. Így az ülés és a háttámla rugói között nagyobb mennyiségű Biblia fért el. Arra azonban nem gondoltam, hogy utasaink is lesznek. Dunántúli sógoromék jöttek velünk. Szegények egy idő után panaszkodtak, hogy „milyen kemény ez az ülés”! Alig győztem vigasztalni és biztatni őket, hogy majd segítek én rajta, csak jussunk át a határon. Amikor azután kiszedtem a Bibliákat a rugók közül, örvendeztek, hogy megérte a kényelmetlenség.

Egy másik alkalommal feleségem két bőröndöt csomagolt a kocsi tetejére. Felfedezte, hogy az egyik bőrönd alján egy léckeret van belül, amelyik olyan magas, hogy egy Biblia elfér mellette. Így a bőrönd alját telerakta Bibliával. A határnál a vámos a bőröndökre volt kíváncsi. Azt nem mondta, hogy vegyem is le. Én megoldottam az erősítő zsinórokat, majd gyorsan hátra mentem a csomagtartó felnyitására (magamban imádkozva), főleg, hogy ne legyek ott a vizsgálatnál. Erre a vámos fellépett a kocsi hátsó lépcsőjére, benyúlt a bőrönd mélyére, és kivett egy Bibliát. Odatartotta a hátsó ülésen ülő Anikó lányunk elé és megkérdezte: „Van több is?” Erre Anikó szemrebbenés nélkül válaszolta: „Természetesen, mert mi mindannyian Bibliát olvasunk.” Erre a vámos szó nélkül visszatette a bőröndbe a Bibliát, és intett, hogy mehetünk. Annyira meglepte a kislány egyenes válasza, hogy nem tudott rá mit mondani.

Előfordult az is, hogy tele raktuk a csomagtartót különböző színű és alakú szatyrokkal. Ezt a vámosok nem szerették átvizsgálni. Minden szatyor alján egy Biblia volt, rajta ruhanemű és sütemény. Ilyenkor egy csomagot megemeltek, majd visszatették.

Egyszer megkérdezte a vámőr: „Visznek Bibliát is?” Erre kérdéssel válaszoltam: „Itt nem nyomtatnak Bibliát?” Persze, választ nem kaptam.

Egy barátunk, aki rendszeresen vitt Bibliákat, nem is rejtette el a gépkocsiban. A magyar vámos figyelmeztette, hogy ne menjen tovább, mert a románok nem engedik át. A barátunk erre elkezdte mondani, hogy mennyire várják odaát a Bibliákat. Ez annyira meghatotta a

magyar határőrt, hogy átlépett a másik oldalra, és elmondta a románnak, hogy ez az autó már rendben van, ő megnézte. Erre tovább haladhatott a gépkocsi. Amikor visszafelé jött, ugyanaz a magyar vámos volt szolgálatban, aki meg is kérdezte: „Örültek a könyveknek?”

Máskor úgy vitt át nagyobb mennyiségű Bibliát – számolva a románok babonás szokásaival –, hogy csináltatott egy hatalmas koszorút, ami megtöltötte a csomagtartót. A koszorú belsejét telerakta Bibliával. Ő maga szépen felöltözött fekete ruhába, mint aki temetésre megy. Talán még a kocsi antennájára is tett gyászszalagot. Amikor a román vámos meglátta a koszorút, azonnal lecsapta a csomagtartó fedelét, és jó utat kívánt az utasnak. Így a Bibliák szabad utat kaptak.

Az autóban, a hátsó ülés mögött volt egy rész, ahová lehetett rakodni. Ide mindig tettünk Bibliákat, hanyagul rádobva a ruhaféléket, sapkát, pulóvert, gyermekholmit. Ha gyermekekkel mentünk, mindig szándékos rendetlenséget csináltunk, hogy eltereljük a figyelmet a lényegről. Így ezt a részt soha nem nézték meg.

Olyan is előfordult, hogy valakinél megtalálták a Bibliákat. Ilyenkor ezeket elkobozták, de adtak róla igazolást, és visszafelé jövet az igazolás ellenében visszaadták a könyveket. (Emlékezetem szerint ez velünk nem fordult elő.)

A román határon nem volt egyszerű átjutni. Volt úgy, hogy más országok utasait előre engedték egy külön sávon. A mi sávunkon nagyon sokat kellett volna várni. Ezért kitaláltam, hogy az útleveleinket a holland barátunknak adtam át, aki azzal előre ment, ezért én is beálltam a külföldieknek szánt sorba. Amikor a román vámos vissza akart küldeni, elmagyaráztam, hogy a holland kocsiban vannak az útleveleink. Így azután elengedtek bennünket is a külföldieknek szóló sávon.

Egyik barátunkkal történt, hogy a főúton a mezőről hazatérő tehén valahogy nekifarolt a gépkocsija elejének. Talán a lámpa is megsérült. Késő estére hagyta a határon való átkelést, hogy ne vegyék észre a sérülést. Sajnos észrevették. Szóvá is tették a románok. A baj az volt, hogy a barátunk nem tudott románul, a románok pedig nem tudtak magyarul. Így azután hiába mutatta, hogyan ment neki a tehén a járműnek. Végül tolmács is került. A románok visszaküldték abba a faluba, ahol az eset történt, és mondták, hogy hivatalos papírt kell hozni az esetről. Persze ő hiába kereste a tehenet és gazdáját az igazolásért. Nem sikerült nyomára akadni. Várt egy jó ideig, majd elindult a határ felé. Ott nem vették észre a horpadást és átengedték. Sok ilyen, és ehhez hasonló eset fordult elő azokban az években.

A Bibliák átadása sem volt egyszerű dolog. Néhányat még be lehetett vinni a házba az úticsomagban, de nagyobb mennyiségben más megoldást kellett találni. Ilyenkor megbeszéltük, hogy az út melyik parkolójában találkozunk. Ott villámgyorsan áttettük a csomagot az egyik autóból a másikba, majd mindenki ment a maga dolgára. Mintha csak véletlenül találkoztunk volna.

Visky Ferencéknél történt a következő eset. Meglátogattuk őket, amikor ebéd közben belépett egy román ember, aki Visky Ferencet kereste. A náluk lakó hűséges nő fogadta, majd bevezette az idegent a belső szobába. Közben megbeszéltük, hogy én olvasok igét, majd mondok néhány mondatot, azután Feri szól hozzá. A vendéget bekísérő nő elmondta, hogy a román férfi egy hívő atyafi, a románok közötti ébredés embere. A beszélgetés úgy indult, ahogy előre megbeszéltük. Akkor mi is bementünk a belső szobába. Amikor Visky Ferenc kezdett beszélni, a román felugrott, és Feri nyakába borult, boldogan felkiálva: Te vagy Visky Ferenc! Kiderült, hogy azért jött, hogy személyesen megismerje őt. Közben mi is összebarátkoztunk. Bár nem tudott magyarul, én pedig románul, de azért értettük egymást – az Úr Jézusban.

Feljegyeztük egymás címét, majd attól kezdve évente néhányszor levélben köszöntöttük egymást. Ő a magyar Bibliából írt ki igéket, én a románból. Már korábban tudtam a románok közötti ébredésről. Így óriási élmény volt egy ilyen testvérrel találkozni.

Amikor a 40-es években új egyházi énekeskönyv jelent meg Magyarországon, a régi énekeskönyveket elkértük a gyülekezetektől, és Kárpátaljára juttattuk át, mert ott ezt használták. A határ körül élő atyafiak szervezték meg a kiszállítást. Előfordult, hogy a mozdonyvezető vitte át a határon a csomagot a szén alá rejtve. Ott pedig továbbította.

Sok ehhez hasonló történet részesei lehettünk abban az időben.

Asztalos Zoltán */ Hajdúszoboszló*

NYILATKOZATOK A HÁZASSÁGRÓL, CSALÁDRÓL, NEMI KAPCSOLATRÓL...

A BSZ ÁLLÁSFOGLALÁSA A MŰVI ABORTUSZHOZ

Törvényalkotásra készül a magyar Országgyűlés a magzati élet védelme érdekében. Meglátásunk szerint olyan kérdéskör ez – különös tekintettel a művi abortuszra – és olyan hangsúllyal fogja hazánk jövőjét meghatározni, amelyre vonatkozóan Isten kinyilatkoztatott Igéje alapján határozott állásfoglalást lehet és kell megfogalmaznunk.

A Biblia Szövetség – a hívő ember szemszögéből is nemzeti tragédiának tartott elmúlt évtizedes gyakorlat alapján – komolyan készült állásfoglalásának megfogalmazására, aminek most különös aktualitást ad a készülő törvénytervezet. Látásunk megfogalmazásával tartozunk hívő testvéreink mellett azoknak az embertársainknak is, akik számára Isten Igéje még nem életüket meghatározó tekintély. Egyúttal szeretnénk a Parlamentnek ezt a törekvését is támogatni, hogy emberileg a legjobb törvény születhessen az eddig érvényben lévő rossz szabályozás helyett.

Állásfoglalásunk elkészítéséhez figyelembe vettük orvos, pszichológus és teológus testvéreink véleményét is.

1. Hangsúlyoznunk szükséges, hogy a *„Ne ölj!”* parancs minden ember számára kötelező érvényű. Az élet és halál kérdésében a döntést Isten magának tartotta fenn (5Móz 32,39). Ezért azt, hogy a magzatelhajtás megengedhető-e vagy sem, az dönti el, hogy mikori az az időpont, amikortól a magzat emberi lénynek tekinthető:
   a) Orvosi (biológiai) szempontból a magzat a fogamzás pillanatától kezdve emberi lény. A megtermékenyített emberi petéből kizárólag csak ember fejlődhet. Meghatározónak tartjuk azt az orvosi véleményt, miszerint a terhesség mindhárom trimeszterében „ugyanannak az élőlénynek különböző fejlődési szakaszairól van szó”.
   b) Pszichológiai szempontból a magzat és az újszülött közti különbségek nem nagyobbak, mint az újszülött és a kisgyermek közöttiek. Az egyes funkciók fejlődésének lehetőségét már hordozza a magzat. Az „ugyanannak az élőlénynek különböző fejlődési szakasza” elv pszichológiailag is érvényes.
   c) Bibliai szempontból is emberi lény, sőt egyedülálló személyiség a magzat a fogamzás pillanatától kezdve. Istent magasztalva énekli Dávid király: *„Te formáltál anyám méhében… Csontjaim nem voltak rejtve előtted, amikor titkon formálódtam… Alaktalan testemet már látták szemeid…”* (Zsolt 139,13-18).
   d) Etikailag figyelembe veendő még, ha biológiai vagy pszichológiai szempont alapján valamelyik funkció megjelenését vagy fejlődési szakaszát tekintenénk az emberi élet kezdetének – a fogamzás pillanata helyett –, elvileg semmi nem akadályozná meg, hogy ezt az „alsó határt” azután is bármikor önkényesen megváltoztassuk. Ennek pedig beláthatatlan, tragikus következményei lehetnek.
2. Összegezve az eddigieket: a művi abortusz során emberi élet pusztul el (durva, istentelen és embertelen módon), a magzatelhajtás, tehát emberölés! Megjegyezzük, hogy ehhez képest egészen más megítélés illeti a születésszabályozásnak azt a módját, ahol megakadályozzák a petesejt és a hímivarsejt egyesülését. A művi abortuszt illetően a kérdés csak az lehet: Van-e olyan ok, ami megengedhetővé teszi, hogy megöljünk egy embert? Három ilyen „okra” hivatkozva lehetett ezidáig „indokoltan” a művi abortuszt elvégezni:
   – *Ha kiderül, hogy a születendő gyermek sérült állapotban (fogyatékosan) jönne a világra.*
   Szerintünk sem a boldogság, sem az élethez való jog nem függ attól, hogy valaki fogyatékos-e vagy sem.
   – *Ha a fogamzás bűncselekmény (erőszakos nemi közösülés) vagy felelőtlenség következménye.*
   Megítélésünk szerint a bűnt nem lehet egy másik bűnnel kiegyenlíteni. Ha a nő áldozat vagy felelőtlen életű, lelkigondozói segítségre van szüksége. Lelkigondozói szempontból is hiba lenne az egyébként is lelkileg súlyosan terhelt nőt a gyilkosság elkövetésével tovább terhelni.
   – *Ha a terhesség vagy a szülés a nő életét veszélyezteti.*
   Rá kell mutatnunk, hogy ennek az esélye az orvosi tapasztalatok alapján a valóságban sokkal kisebb annál, mint amilyen erőteljesen indokolják.
   A gyakorlatban a legtöbb esetben a „nem kívánt gyermek” volt a művi abortusz fő indoka. Szomorú tapasztalat, hogy a művi abortuszt kérők között növekszik a tizenéves lányok aránya.
3. Isten Igéjének ismerete alapján valljuk, hogy Isten áldást hordozó teremtési rendje az érett korú fiatalok házassága, és az *„anyaméh gyümölcse jutalom”*, nem pedig elvetendő nyűg (Zsolt 127,128).
   A fiatal, felnövekvő nemzedékek számára szükségesnek tartjuk, hogy ne csak „szexuális felvilágosítást” kapjanak, hanem legyen lehetőségük a tisztaság, a házassági hűség, a gyermekvállalás értékeinek megismerésére is.
   Helyesnek tartanánk, ha lehetőséget kapnának hívő orvosok keresztyén szemléletű tanácsadási hálózat kiépítésére.
   Ugyanekkor szeretnénk a fiatalokat biztatni, mert Jézus Krisztus meg tudja őket őrizni tisztaságban és egészségben a házasság idejére.
4. Végezetül hangsúlyozni szeretnénk, hogy Isten a megtérő bűnösnek kegyelmet ad. Azoknak is, akik a magzatelhajtás bűnéért tartanak Isten előtt bűnbánatot, és kérik a kereszt alatt a bocsánatot (nők és férfiak, fiatalok és idősek, orvosok, illetve egészségügyi személyzet). Van Jézus Krisztus véréért bocsánat (1Jn 1,7-9), és ma is érvényes az Úr Jézus szava: *„Menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!”* (Jn 8,11)

Pécel, 1992. szeptember 19.

A Biblia Szövetség Tanácsa

Füle Lajos

Jézus:

Szennyes vagy, ember, s bűnöd börtönöd.
Ha meg nem moslak, hozzám nincs közöd.
Megváltanálak hulló véremen,
azért jöttem, hogy életed legyen.

*

Ha dorgálsz is

Ha dorgálsz is, tedd azt vigasszal,
szólíts meleg, szelíd szavakkal!
Én is tudom: mentségem semmi,
segíts, Uram, ezt elviselni!

*

Tékozló fiúként

Vágyunk nyomán vezethet bár utunk
akárhova,
csak tékozló fiúként juthatunk
végül haza.

*

Add tudnom!

Add tudnom, amit értem tettél,
add értenem, mit elvégeztél,
nyisd meg szemem fénylő csodádra:
a Golgotára!

*

Ingyen kegyelme

Ingyen kegyelme őrködik felettem,
azért ingyen, mert megfizethetetlen,
hisz érte semmit nem tettem s tehetnék,
de hálás lennem mindenkor lehet még.

A BSZ TILTAKOZÁSA A MŰVI MEDDŐVÉ TÉTEL MEGKÖNNYÍTÉSE ELLEN

A Biblia Szövetség – mint a Biblia etikai normáit a társadalom felé is képviselő szervezet – határozottan tiltakozik a fiatal nők művi meddővé tételének lehetősége ellen, mivel az ebben az életkorban végrehajtott – és etikailag támogatható indok nélküli – művi beavatkozás ellenkezik Isten életvédő törvényeivel, illetve mélyen sérti Isten teremtő, életadó szuverenitását. Ugyanakkor a meddővé tételt az éppen nagykorúvá váló fiatal személyi szabadságaként feltüntetni súlyos felelőtlenség, cinikus magatartás, mivel egy ilyen életellenes beavatkozás később beláthatatlan és kezelhetetlen lelki traumákhoz fog vezetni. Számunkra érthetetlen az, hogy Alkotmánybíróságunk – döntésével – egy kifejezetten nemzetellenes szabályozás megszövegezésére kényszeríti a jogalkotókat, akiknek egyik feladata a magyarság demográfiai katasztrófájának megakadályozása lenne. Ezért felhívjuk az Alkotmányt megalkotó, azt értelmező, illetve ennek figyelembevételével jogszabályokat hozó testületek tagjainak figyelmét arra, hogy minden olyan döntés meghozataláért, ami Isten törvényével ellenkezik, személy szerint is felelni fognak Isten bírói széke előtt; ahol egyszer minden embernek meg kell majd állnia, akár hisz Istenben, akár nem!

Pécel, 2006. június 27.

A társadalmi szervezet képviselőiként:

Sípos Ete Álmos *főtitkár* és ***Dr. Mikolicz Gyula*** *titkár*

A BIBLIA SZÖVETSÉG TILTAKOZIK AZ AZONOS NEMŰ SZEMÉLYEK HÁZASSÁGKÖTÉSÉNEK TÖRVÉNYI LEHETŐSÉGE ELLEN

Megdöbbenéssel értesültünk az Országgyűlés elé beterjesztett, A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény módosítását célzó tervezetről, amivel törvényesen elismert házasságkötési lehetőséget biztosítanának azonos nemű személyek számára is.

A tervezetben újabb támadást látunk a magyar alkotmányosság ellen; ugyanis „A Magyar Köztársaság védi a házasság és család intézményét.” (Alkotmány 15.§)

Egyetértünk az Alkotmánybíróság állásfoglalásával, miszerint „a házasság intézménye kultúránkban és jogrendünkben is hagyományosan férfi és nő életközössége” [14/1995. (III. 13.) AB határozat], amit a fontos emberi jogi nemzetközi egyezmények szövegei is ilyen életközösségként értelmeznek. Az Alkotmánybíróság álláspontjával egyezik a keresztyéneknek az a tanítása, miszerint a házasság és a család intézménye Isten teremtő rendelkezésén nyugszik, ezért olyan természeti törvény, amire a nem feltétlen vallásos jogrend is épül. Mindezek alapján mi – a Biblia Szövetséghez tartozó keresztyének – minden házasságot és családot ért támadásban elsősorban nem a „szabadság” és „tolerancia” melletti kiállást, hanem egyrészt a Mindenható Isten, másrészt az alkotmányos berendezkedés elleni támadást látjuk.

Kötelességünknek tartjuk, hogy az ilyen támadás következményeire mindenkit figyelmeztessünk.

Emlékeztetjük a javaslattevőket arra, hogy az isteni és alkotmányos rend elleni támadások következménye az emberiség történelmi közelmúltjának súlyos öröksége. Éppen a nürnbergi ítéletek mutattak rá, hogy a felsőbb, természeti törvénnyel szemben megalkotott jog a diktatúrák eszköztárába tartozik. A természetjoggal szembehelyezkedő jogi pozitivizmus egykor már az emberiség legnagyobb tragédiáinak melegágya volt.

A Biblia Szövetség vezetősége és tagsága – az elmondottak értelmében – határozottan tiltakozik a tervezett törvénymódosító javaslat elfogadása ellen!

Pécel, 2007. 09. 28.

Dr. Sípos Ete Álmos *főtitkár* és

Dr. Mikolicz Gyula *titkár*

A MAGYARORSZÁGI REFORMÁTUS EGYHÁZ ZSINATÁNAK ÁLLÁSFOGLALÁSA A HÁZASSÁG, A CSALÁD ÉS A SZEXUALITÁS KÉRDÉSEIRŐL

I.

A Magyarországi Református Egyház a Szentírás alapján (1Móz 1,27; 1Móz 2,24; Ef 5:32 vö. II. Helv. Hitv. XXIX.2.) a házasságot, mint egy férfi és egy nő életre szóló szövetségi kapcsolatát, Isten jó teremtési rendjének tartja.

Bár a házasság és család intézménye napjainkban megrendülni látszik, mi a hagyományos felfogást megalapozó bibliai kijelentés értelmében valljuk, hogy a családi élet alapja a házasság, melyet Isten gyermekekkel áldhat meg, részesítve a házasfeleket ez által az élet továbbadásának teremtői áldásában is.

Ezt a bibliai rendet erősíti meg az a tapasztalat, hogy a tartós, monogám házasságban teljesedhet ki két személy szeretetkapcsolata. Ez teremt érzelmi, jogi és anyagi biztonságot mind a szülők, mind gyermekeik számára.

Tudatában vagyunk, hogy a gyermekek sokirányú fejlődése leginkább a harmonikus családi légkörben biztosított. Ezért a család a teljes és az egészséges társadalmi élet megalapozója is.

II.

Valljuk, hogy a bűn egész emberi természetünket megrontotta, és ez alól nem kivétel a férfi és nő kapcsolata sem. Ennek következtében a házasság válságba juthat, formálissá válhat, felbomolhat.

Noha a szexualitás Isten ajándéka maradt, eszközévé válhat az önzésnek. A felelőtlen kapcsolatok és önző vágyak gátlástalan kiélése számtalan egyéni és közösségi kárt okoz (pl. művi abortusz – a MRE Zsinatának állásfoglalása a magzati élet védelmében – Ref.Egyh. 1992/júl-aug. 182. old.).

Ezért szorítja mederbe Isten törvénye a szexualitást: *„Ne paráználkodjál!“* (2Móz 20,14). Hitvallási irataink szellemében valljuk: e parancsolat pozitív tartalma, hogy tiszta életet kell élnünk a házasságban is. „Mivel testünk és lelkünk egyaránt a Szentlélek temploma, Isten azt akarja, hogy mindkettőt tisztaságban és szentségben megőrizzük. Megtilt tehát mindenféle tisztátalan cselekedetet, magaviseletet, beszédet, gondolatot, kívánságot, és mindazt, ami az embert erre ingerelhetné.“ (Heid. Káté 108/109. kérdés-felelet)

Korunkban, amelyet a szexuális forradalom korszakának is neveznek, a keresztyének – minden emberrel együtt – nagyobb kísértéseknek vannak kitéve, mint azokban az időkben, amikor maga a társadalom ítélte meg szigorúbb normák szerint a fenti parancsolat ellen vétőket.

Nem gondoljuk, hogy a megelőző korszakok emberei jobbak lettek volna, a mi korunkéi pedig bűnösebbek lennének, hiszen az Ige szerint „mind elhajlottak valamennyien megromlottak, nincs aki jót tesz, egyetlenegy sincs“ (Róma 3,12). Mégis, kötelességünk felhívni egyházunk és népünk figyelmét olyan aktuális bűnökre, mint pl. a szabad nemi élet, a pornográfia, a prostitúció és a szexuális kizsákmányolás bármely formája, és ezek következményeinek felelőtlen kezelése.

Mindennek tömeges és korlátlan bemutatása és terjesztése különösen gyermekeink személyiségének fejlődésére hat károsan, fertőzi a közerkölcsöt és kiindulópontja lehet a bűnözés számos formájának.

Bűnbánattal valljuk meg, hogy a tisztaság és a hűség erényeit egyházunk sem tudja kellő erkölcsi erővel megjeleníteni a világban.

Fájlaljuk és helytelenítjük az egyházunk tagjai és tisztségviselői között is előforduló házassági válásokat (a Zsinati Bíróság jogegységi határozata – 5/1985. bír. szám). Mégis, valamennyi kortársunkkal szolidaritást vállalva hirdetjük Isten kegyelmét, a megtérés evangéliumát és az újrakezdés lehetőségét, amelyet mind egyéni, mind közösségi életünk erkölcsi megújulása egyetlen lehetőségének tekintünk.

III.

Ezzel a lelkülettel szólunk korunknak arról a jelenségéről is, amely a külön neműek élettársi és az egyneműek tartós kapcsolatát a házassággal egyenértékűnek kívánja feltüntetni.

Ismeretes előttünk, hogy vannak embertársaink, akik öröklött, vagy szerzett hajlamként saját nemükhöz vonzódva képtelenek a teremtési rend szerinti házasságra.

Magát a hajlamot erkölcsileg nem minősítjük. Ezen testvéreinket lelkigondozói tapintattal fogadjuk, mély emberi drámájukat megértéssel és diszkréten kezeljük. Őket az emberi méltóságot sértő, mindenfajta diszkriminatív magatartással szemben kötelességünk megvédelmezni.

Mivel azonban a homoszexuális gyakorlatot mind az Ó-, mind az Újszövetség elítéli, s azt a házasságtöréssel egyenlő súlyú bűnnek tekinti (3Móz.18;45. Róma 1,26k), ezért egyházunk az ilyen kapcsolatokat elfogadni nem tudja, ezek egyházi megáldását lehetetlennek tartja.

Mindezekből az is következik, hogy az ilyen életvitel vagy annak propagálása a lelkipásztori és vallástanári hivatással, valamint az e hivatásokra felkészítő képzéssel és mindennemű egyházi szolgálattal összeegyeztethetetlen.

A házasság és a család védelme érdekében egyházunk kötelessége tiltakozni az ellen is, ha a törvényhozás a házassággal azonos értékűnek kívánja tekinteni a homofil párok együttélését, lehetővé téve számukra gyermekek örökbe fogadását.

E tekintetben a magyar Alkotmánybíróság házassági értékeket védő állásfoglalásával (14/1995. (III. 13.) AB határozat, Magyar Közlöny 1995/20 (III.13.)) és a jelen hatályos családjogi törvény vonatkozó rendelkezéseivel (A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. sz. törvény 10. §) értünk egyet.

IV.

A Magyarországi Református Egyház Zsinata tudatában van, hogy állásfoglalása eltér mind a szekularizált társadalom egy részének felfogásától, mind néhány külföldi egyház vélekedésétől, meggyőződésétől. Mindazonáltal állásfoglalásunkat mégis – a „jobbra taníttatás“ hitvallásos örökségével egyezően – azzal az Igéhez kötött lelkiismereti szabadsággal hozzuk meg, hogy „Istennek kell inkább engedni“ (ApCsel. 5,29), mintsem a korszellemnek.

Budapest, 2004. május 6.

Leleszi Balázs Károly

Tékozló fiú

Ifjúságom nagyra törésében kikértem örökségem, Uram,
követeltem, adj annyi aranyat, sikert, nőt,
amennyivel a világban-rejlő titkokat meghódíthatom.

Követtem a vágy szédületét, a távolba-húzó ösvény ívét,
mostanra már: cifra ruháimat elnyűttem, csizmám sarka
levásott, homálya lett az értelemnek, s nem találtam
meg azt az asszonyt, akiről álmaim álma álmodott.

Semmirekellő fiad, hálátlan béresedként itt térdepelek
kapud árnyékában, mély barázdákat vájtak arcomon
ősz hajú szolgabíráid, az elfecsérelt évek. Ma már csak
annyit kérek, Uram, fogadj vissza koldus-mivoltomban,
kérgesre dolgoznám kezem, hogy megszolgálhassam
kegyelmed, hűtlenségem miatt elhullajtott könnyeidet.

A HAJDÚ-SZABOLCSI EVANGÉLIKUS EGYHÁZMEGYE KÖZGYŰLÉSÉNEK NYILATKOZATA A HOMOSZEXUALITÁSRÓL

„Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket. Azután megáldotta őket Isten, és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet, és hajtsátok uralmatok alá!” (1Móz 1,27-28a)

Az északi és nyugati evangélikus egyházak egymás után adtak ki nyilatkozatot arról, hogy az azonos nemű párok megáldásával és az ilyen életközösségben élők szolgálatba állításával egyetértenek. Ezek a hírek akár az egyházi sajtónkban is biblikus reflexiók nélkül jelennek meg, és megzavarhatnak sokakat egyházunkban. A Magyarországi Evangélikus Egyház Északi Egyházkerületének Elnöksége és Közgyűlése 2000. december 3-án közzé tett egy állásfoglalást (Evangélikus Élet, 65. évfolyam, 49. szám, 2000. december 3., 3. oldal) és Magyarország Alaptörvénye is elfogadja a fent idézett teremtettségi rendet: „Magyarország védi a házasság intézményét, mint férfi és nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot, mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülőgyermek viszony.” (Magyarország Alaptörvénye, Alapvetés L) cikk (1)); mégis tapasztaljuk, hogy egyre erősebb a korszellem „érzékenyítő” nyomása ezen a téren hazánkban is. Különösen a szexuális érés szakaszában lévő fiatalok veszélyeztetettek, akik nem rendelkeznek stabil családi háttérrel, követendő keresztyén mintával. Ezért fontosnak tartjuk, hogy határozott, szeretetteljes, biblikus állásfoglalást fogalmazzunk meg.

1. A Szentírás alapján valljuk, hogy

– Isten teremtése tökéletes.
– az eredendő bűn ezt a tökéletes állapotot megrontotta.
– ez megmutatkozik az élet minden területén különféle bűnökben: az embernek Istennel, a másik emberrel, önmagával, a teremtett világgal való kapcsolatában.

„Kerüljétek a paráznaságot! Minden más bűn, amit elkövet az ember, kívül van a testén, de aki paráználkodik, a saját teste ellen vétkezik.” (1Kor 6,18)

2. A Szentírás alapján valljuk, hogy

– férfi és nő házassága Krisztus és az Egyház szeretetkapcsolatát hivatott kiábrázolni (Ef 5,21-33), melyből következik, hogy ha az egyház a házasság Istentől való rendjét eltorzítja, identitásválságba kerül.
– a szexuális területen elkövetett bűnök ezért is különös súllyal bírnak, megkötöznek és függőséget okoznak, sokszor társulnak sátáni, okkult bűnökkel (1Kir 14,23-24; 15,11-13; 2Kir 23,4-7). Ide tartozik a szabados – és házasságon kívüli szexuális élet, szexuális erőszak, pornográfia, prostitúció, pedofília, homoszexualitás, vérfertőző kapcsolat, állatokkal közösülés stb.
– a heteroszexuális kapcsolatban megnyilvánuló erőszak, visszaélés, bántalmazás, megalázás, kényszerítés... bűn.
– a homoszexualitás bűn, függetlenül a korszakonként változó definícióktól (betegség, veleszületett hajlam, extrém szexualitás stb.), de pusztán a férfivá és nővé teremtettségünk elsődleges nemi jellegeiből és a szaporodásra adott parancsból fakadóan a bűneset torzító hatása ellenére is nyilvánvaló annak helytelen volta.
– a fentiekben említett szexuális bűnök Isten ítéletét vonják magukra (3Móz 18; 20,10-23), illetve önmagukban Isten ítélete (Róm 1,18-32).

„Vagy nem tudjátok, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Isten országát? Ne tévelyegjetek: sem paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem bujálkodók, sem fajtalanok, sem tolvajok, sem nyerészkedők, sem részegesek, sem rágalmazók, sem harácsolók nem fogják örökölni Isten országát. Pedig néhányan ilyenek voltatok: de megmosattatok, megszentelődtetek, és meg is igazultatok az Úr Jézus Krisztus nevében és a mi Istenünk Lelke által.” (1Kor 6,9-11)

3. A Szentírás alapján valljuk, hogy

– a szexuális bűnökből, így a homoszexualitásból is van szabadulás.
– a homoszexuális embernek is Isten mentő szeretetére, kegyelmére van szüksége a pusztán emberi elfogadás helyett, mely átmenetileg megnyugtathatja, de megtartja, megerősíti őt önellentmondásos helyzetében.
– az egyháznak, Isten népének Jézus szabadítását kell hirdetnie a homoszexuális emberek felé is. Isten iránti engedetlenséget, a homoszexuális emberek felé pedig nagy szeretetlenséget tanúsít, ha nem ezt teszi.
– a szabadulás nem csak egyszerűen a homoszexuális gyakorlat elhagyását vagy az orientáció megváltozását, hanem az Istentől elszakadt állapotból a Jézusban kapott új életet jelenti.
– az új életben járás nem jelent kísértésektől mentes életet, de a Krisztussal és a testvérekkel való közösség erőt ad a hitben való megállásra.

Túrmezei Erzsébet

Ma!

Holnap talán az ajkam néma.
Hogy ne maradjak
szerető szóval
senki adósa:
úgy szóljak még ma!

Holnap talán merev a lábam.
Segíts, Megváltóm,
hűséges szívvel
szüntelen veled
járni a mában!

Holnap talán karom se mozdul.
Ma szent örömmel
úgy tegye dolgát,
mint a Te szolgád
itt s a síron túl!

Holnap tán a szívem is hallgat.
De ma hirdesse
minden verése:
Áldom, Megváltóm,
mentő hatalmad!

A tegnapot befödte véred.
Tied a holnap.
Nekem csak mám van.
Segíts hűséggel
ebben a mában szolgálni néked!

– a szabadultak bizonyságtétele megerősítést jelent a védett közeget biztosító gyülekezetek számára és segítséget a hasonló helyzetben lévőknek.

A fentieket figyelembe véve nem tudunk azonosulni azzal a hozzáállással, ha valakit homoszexualitása miatt elutasítanak, megaláznak, megbélyegeznek, és távol tartanak Isten kegyelmétől, de nem tudunk egyetérteni azzal sem, hogy ha valakit „homofóbiával" vádolnak, mert biblikus alapokon a bűnt bűnnek nevezi.

Gyülekezeteink ajtajának és gyülekezeti tagjaink szívének nyitva kell lennie a homoszexuális emberek felé is, hogy együtt tapasztalhassuk meg Isten jelenlétét, Jézus szabadítását.

„Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elvesszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen." (2Pt 3,9)

Egyházmegyei Közgyűlés 15/2019 (04.26.) határozata alapján

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET NYILATKOZATA A SVÁJCI REFORMÁTUSOK MELEGHÁZASSÁGGAL KAPCSOLATOS DÖNTÉSE ELLEN

A Svájci Protestáns Egyházak Szövetsége (Schweizerischer Evangelischer Kirchenbund) 2019 november eleje óta hivatalosan is támogatja a polgári/civil meleg házasságot, amely azt jelenti, hogy mostantól melegpárokat is összeadhatnak majd az egyházban. A svájci protestáns egyházvezetők már 2019 augusztusában hangot adtak álláspontjuknak – akkor még nem hivatalosan –, hogy támogatják az azonos neműek közötti házasságkötéseket. Most a 60 tagú egyházi vezetőségből 49 igennel szavazott a Bernben tartott zsinaton. A vezetőség elnöke azt állította, hogy a homoszexualitás Isten teremtési akarata és hogy nem választhatjuk meg a szexuális orientációnkat. Ha az állam elfogadja a melegházasságot, akkor nem lát okot arra, hogy az egyház ezt ne kövesse. A Szövetség ugyanakkor hangsúlyozta, hogy nem vezetik be kötelező erővel az egyházi meleg házasságot – ezt a döntést az egyes gyülekezetekre bízzák. Ugyanakkor azt javasolják, hogy kerüljön be az egyházi rendelkezések közé egy olyan passzus, amely kimondja, hogy a lelkészek szabadon dönthetnek az ilyen házasságok egyházi megkötése mellett.

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Közgyűlése tiltakozik a svájci reformátusok által elfogadott melegházasságok ellen. Az Isten Igéje ellen forduló döntés aposztáziát jelent és meghasonlást támaszt az Egyházon belül. Közös örökségünk, a Szentírás és a Heidelbergi Káté tanítása szerint testvérileg intjük svájci hitsorsosainkat, hogy gyakoroljanak bűnbánatot és térjenek meg, mert Istennek kell inkább engedni, sem pedig a világ elvárásainak. Figyelmeztetjük, hogy ama keskeny útról letérve, még református egyletté lehetnek, de Krisztus Egyháza már nem.

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület (Románia) Közgyűlésének 31/2019/C határozata.

A TÉMÁHOZ OLVASÁSRA AJÁNLJUK

ARP, Dave és Claudia: **A HÁZASSÁG MÁSODIK FELE – Újra kettesben,** Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány, Budapest, 2011.

ARP, Dave és Claudia: **KETTEN AZ ÚTON – Kézikönyv házaspároknak,** Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány, Budapest, 2006.

BÜHNE, Wolfgang: **BARÁTSÁG, SZERELEM, SZEXUALITÁS ÉS JÉZUS KRISZTUS KÖVETÉSE,** Evangéliumi Kiadó, Budapest, 2000.

CRABB Jr., Lawrence J.: **EGYBESZERKESZTVE – Segítség házastársaknak...** Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány, Budapest, 2010.

CSERI Kálmán: **A HÁZASSÁG VÁLSÁGAI,** Pasaréti Református Egyházközség, Budapest, 1998.

DOUMA, J.: **HÁZASSÁG ÉS SZEXUALITÁS – VÁLÁS – ABORTUSZ,** Iránytű Kiadó, Budapest-Gödöllő, 1998.

NITSCHE, Walter: **HÁZASPÁROK KÉZIKÖNYVE,** Ethos Alapítvány, Budapest, 1994.

PÁLHEGYI Ferenc: **CSAKAZÉRTIS HÁZASSÁG,** Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány, Budapest, 2005.

PÁLHEGYI Ferenc: **HÁZASSÁGI KARAMBOLOK,** Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány, Budapest, 2013.

PÁLHEGYI Ferenc: **HÁZUNK NÉPE,** Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány, Budapest, 2011.

PÁLHEGYI Ferenc: **KERESZTYÉN HÁZASSÁG,** Református Zsinati Iroda Sajtóosztálya, Budapest, 1992.

PÁLHEGYI Ferenc: **SZEX ÉS SZERELEM,** Éjféli Kiáltás Misszió, Budapest, 1998.

SCHEUNEMANN, Volkhard és Gerlinde: **BOLDOGSÁG ÉS HŰSÉG EGY ÉLETEN ÁT... – Házasság és család a Szentírás fényében,** Evangéliumi Kiadó, Budapest, 1998.

SIPOS Ete Álmos: **NE LÉGY HÁZASSÁGTÖRŐ!** Ébredés Alapítvány, Pécel, 2006.

STRAUCH, Alexander: **A FÉRFI ÉS NŐ – EGYENÉRTÉKŰ, DE KÜLÖNBÖZŐ,** Evangéliumi Kiadó, Budapest, 2003.

WILTS, H.: **BIBLIAI CSALÁDOK – Házasság és családi élet a Bibliában,** Evangéliumi Kiadó, Budapest, 1991.

CIKKEK

CSERI Kálmán: **CSAK EGYÜTT LEHET,** Biblia és Család, 2003.

MAKRAI Tibor: **A HÍVŐ EMBER FELELŐSSÉGE A HÁZASSÁGBAN,** Lelki Ébresztő.2002.

NAGY Péter Mihály és Klára: **SZEXUÁLIS ÉLETÜNK 1-3,** Biblia és Család, 2002-2003.
NAUJOKAT, Gerhard: **TAPINTATOS SZEXUÁLIS FELVILÁGOSÍTÁS,** Ethos, 2002.
PÁLHEGYI Ferenc: **A HÁZASSÁG ALAPOZÁSA,** Ethos, 1992.
PÁLHEGYI Ferenc: **CSALÁDMODELLEK,** Ethos, 1994.
PÁLHEGYI Ferenc: **HÁZASSÁGI KONFLIKTUSOK 1-7**, Biblia és Család, 1996-1998.
PÁLHEGYI Ferenc: **A BIBLIAI HÁZASSÁGGONDOZÁS KESKENY ÚTJA 1-4**, Biblia és Család, 2003-2004.
SZILÁGYI Sándor: **HOZZÁ HŰ LESZEK,** Biblia és Család, 2005.
TOLNAY Lajos: **EGY CSÓNAKBAN,** Biblia és Család, 2002.

TALLÓZÁS

az IB (InformationsBrief der Bekenntnisbewegung „Kein anderes Evangelium") Nr. 320 (Februar 2020) és más hírforrások alapján *(összeállította:* ***Göllner Pál)***

1.) **Svájc: az egyház elnöke határozott igent mond a homoszexualitásra és támogatja a homo házasságot (23. old.)**

A svájci evangélikus [tkp. evangelisch-reformiert] egyházszövetség (SEK) [újabban ESK] tanácsának elnöke, Gottfried Locher (Bern) amellett foglalt állást, hogy vezessék be az ország református egyházaiban az azonos nemű partnerek házasságkötését. Számára ebben a kérdésben döntő „a világos igen a homoszexualitásra". „A homoszexualitás is megfelel Isten teremtő akaratának." (Ez az állítás azonban, a Biblia szerint, egyáltalán nem áll meg!). „Ha az állam nyit az azonos neműek házassága irányába, akkor nem látok semmi okot arra, hogy mi miért ne követnénk azt." Svájcban folyamatban van egy törvényalkotási eljárás, hogy bevezessék a „Házasságot mindenkinek" (Ehe für alle). Locher úr továbbá azt mondja, hogy „a témát végre tárgyilagosan kellene kezelni". Református szempontból a házasság alapvetően nem hitvallási kérdés, mondja. Nem tartozik a hit alapkérdéseihez. „A házasság nem szentség a református látás szerint, tehát ne csináljunk abból pszeudo-szentséget!" Nem tartja értelmesnek, hogy különbséget teszünk a különböző nemű személyek (párok) házassága és az azonos nemű partnerek megáldása között. Ezt a teológiai megkülönböztetést „nehéz teológiailag megindokolni". Ezek után a házassággal úgy kell bánni, ahogyan azt éppen kívánják és akarják. – A svájci reformátorok azonban semmiképpen sem így gondolkodtak. (Forrás: ideaSpectrum 34/2019 vom 21. August 2019, Seite 13.)

2.) **Népszavazás erősítette meg vasárnap (2020. febr. 09.)**

Svájcban a diszkrimináció elleni törvény kiterjesztését a nemi irányultság alapján történő hátrányos megkülönböztetésre – jelentették hírügynökségek. A parlament 2018-ban kiterjesztette a nemi irányultság alapján történő hátrányos megkülönböztetésre azt a törvényt, amelyik tiltja a rasszizmust, az etnikai és a vallásgyűlöletet, és akár háromévi börtönbüntetéssel is sújthatónak határozta meg a törvény megszegőit. Ez volt tehát a törvénymódosítás. A kiterjesztés vitákat indított el. Végül 50.000 aláírás összegyűjtésével elérték, hogy legyen népszavazás a törvénymódosításról.

A vasárnap megtartott szavazáson a voksolásra jogosultak [valószínűleg helyesebb, ha úgy értjük, hogy a szavazáson részt vettek] 63 százaléka mondott igent a törvénymódosításra. Az igenek aránya több városban – például Genfben és Bázelban – elérte a 70 százalékot is, míg három kis, németajkú kantonban az igenek aránya alig lett több, mint a nemeké, vagy egyenesen kisebbségbe került. (Forrás: MTI)

KÖZLEMÉNYEK

Értesítjük
a Biblia Szövetség tagságát, hogy
Egyesületünk főtitkára,
Sipos Ete Zoltán,
2020. 03. 17-én
lemondott tisztségéről.
A Tanács és az Elnökség
a nyilatkozatot sajnálattal
vette tudomásul.
Megköszönve minden szolgálatát, amivel
egyesületünket évtizedeken át
gazdagította, a továbbiakban is
számítunk felajánlott segítségére.

Tájékoztatjuk a Biblia Szövetség Egyesület tagjait,
hogy a Tanács és az Elnökség döntése alapján
az éves rendes küldöttgyűlést
különleges eljárással
(elektronikus ill. postai úton) tartjuk meg.
A küldöttgyűlésről, a határozatokról
következő lapszámunkban tájékoztatunk.

*

Halottaink: ✞ **Bakos Józsefné** (1929) Mátészalka,
✞ **Bárdy Ferenc** (1925) Budapest,
✞ **Donovál Ferencné** (1931) Komló,
✞ **Gulyás Imre** (1928) Budapest,
✞ **Jenei Józsefné** (?) Nyírmártonfalva,
✞ **Lázár Sándorné** (1919) Budapest,
✞ **Üski Jánosné** (1928) Kisnamény,
✞ **Vári Antalné** (1921) Vámospércs.

Istenünk ismét kedves szolgáló testvéreket szólított a mennyei hazába. Földi életük dicsőítette az Urat, ezért emléküket hálás szívvel őrizzük.

*

1. Egyesületi székházunk tavaszi nagytakarítása egy márciusi szombaton, BSz-önkéntesekkel (beállított csoportkép)

2. Ifjúsági (30-) szilveszter 2019 – áhítatra készülve

3. Fontos kérdések előadás 2020. februárban – Budapest–Békásmegyeri ref. gyülekezeti terem, előadó: Alföldy-Boruss Dezső (az előadás hanganyaga a www.bibliaszov.hu oldalon meghallgatható)

Nyilatkozat a keresztyéneket ért támadáshoz

A Biblia Szövetség Egyesület elnöksége, a Jézus Krisztus követőit, a keresztyéneket ért újabb – ezúttal a baloldali ideológiától ihletett – alaptalan és jogsértő politikai támadásra válaszul

– egyrészt **emlékezteti** Jézus Krisztus szavaira a keresztyéneket: *„Ha e világból valók volnátok, a világ szeretne titeket, mint az övéit, de mivel nem e világból valók vagytok, hanem én kiválasztottalak titeket magamnak a világból, azért gyűlöl titeket a világ… De mindezt az én nevemért teszik veletek…”* (Biblia, János ev. 15,17-22), illetve *„Szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót azokkal, akik titeket gyűlölnek! Áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, és imádkozzatok azokért, akik gonoszul bánnak veletek!”* (Biblia, Lukács ev. 6,27-28),
– másrészt **tájékoztatja** a keresztyének támadóit, hogy életük és politikai hatalmuk egyedül Istentől származik, ezért neki tartoznak számadással gondolataikért, megnyilvánulásaikért, cselekedeteikért,
– valamint **hirdeti** számukra is Jézus Krisztus golgotai keresztáldozatát, ami az isteni megbocsátás egyedüli alapja,
– végül pedig **hívja** őket is, hogy higgyenek a bűnbocsánatra vonatkozó bibliai ígéretekben, és válasszák Jézus Krisztus követését, hogy megismerjék a tiszta lelkiismeret, a valódi szabadság, valamint az igazi szeretet örömét, erejét és békességét!

A Biblia Szövetség Egyesület Elnöksége nevében
Viczián Miklós alelnök és Sipos Ete Zoltán főtitkár
Pécel, 2020. 01. 29.
*

A BSz a nyilatkozatot, „a fehér, keresztény, heteroszexuális férfiakat és nőket“ „rémítő képződmény“-ként megjelölt politikusi kijelentésre reagálva megjelentette az egyesületi honlapon, és közzétette az MTI OS portálon.

Tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy
– tekintettel a koronavírus-járvány veszélyeire – a BSz, a meghirdetett
március-áprilisi programjait nem tartja meg.
A következő időszakra vonatkozó döntéseinket honlapunkon ismerhetik majd meg:
www.bibliaszov.hu
A hívő keresztyén ember felelős önmagáért és embertársaiért, az érdekében meghozott rendelkezéseknek
– azokat nem felülbírálva – köteles engedelmeskedni.
A megváltozott élethelyzet lehetőséget ad az Isten előtti, időkorlátok nélküli elcsendesedésre,
a közbenjáró imádságra, Isten igéjének elmélyült tanulmányozására,
és a testvérekkel való kapcsolattartás új formáira (telefon, postai levél, e-mail).
Szentül éljünk ezekkel!
„Azért amíg időnk van, tegyünk jót mindenkivel,
kiváltképpen pedig azokkal, akik hozzátartozóink a hitben.“ (Galata 6,10)

A **Biblia és Gyülekezet** című folyóiratra a ***11742331-20003610*** számlaszámon vagy postai utalványon lehet előfizetni
Előfizetési díj 2020-ban: *belföldre:* 3.000,- Ft/év; (10 pld. felett 2.500,- Ft/pld.); *külföldre: – európai országokba* 5.500,- Ft/év;
– egyéb országokba 6.700,- Ft/év. Az előfizetés nélküli árus példány ára 400,- Ft. A folyóirat megjelenik negyedévenként.
A Biblia és Gyülekezet szerkesztősége és kiadóhivatala a Biblia Szövetség Egyesület címén
Kiadja a Biblia Szövetség Egyesület megbízásából az Ébredés Alapítvány, felelős kiadó: *Szabó László*
* * *
Biblia Szövetség Egyesület címe: H-2119 Pécel, Kálvin tér 2/B Telefon/fax: 06 (28) 452-334 Internet: www.bibliaszov.hu E-mail: bsz@bibliaszov.hu
felelős szerkesztő: *Sipos Ajtony Levente;* szerkesztő: *dr. Mikolicz Gyula;* szerkesztőbizottság: *Alföldy-Boruss Dezső, dr. Cs. Nagy János, Margit István, dr. Mikolicz Gyula, Sipos Ajtony Levente, Sipos Ete Zoltán;* tördelés: *Horváth Mária*
Címlap fotó: Internet: www.wallpaperbetter.com
Fotók: *dr. Viczián Miklós, dr. Mikolicz Gyula*
– Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza! –
Nyomtatás: Prime Rate Kft. 1044 Bp., Megyeri út 53. – HU-ISSN 0866-2932 (nyomtatott) – ISSN 2064-0269 (online)